

॥ ॐ ॥

गानानंद सुधानिधि सुललिते संशोभतु तव ते.
प्रमत्तभाव रसाजभां रसीत हा ! स्वानंदीयुं स्वतः मे;
केवल ह'यु ह'पाण्डुता थकी भाव्युं, सत्कार शुं ना कयां !
जमे रामभण्डी प्रसाद हयने आशेजनां शुं हयें ?

श्री केशोद साधु अनाथ सेवा सदावृत्त हुंडने
हिसाज संवत १८७६.

श्री राम लहरि-लेख ८ मी.

जे मड - उहेन भावुक भजनल. केशोद-काठीयावा.
प्रभुसात प्रीतभलात पढीव्माण केशोद-काठीयावा.

न-ग-सदगत लक्षा मा वि. रामप्रसादना विर. मगजावे
शेड पुढेवातम नानल. केशोद-काठीयावा.

श्री हृषीकेश-संवत १८७६ सने १३०.

हरिगीत.

प्रिय भाव ! धानु अजिरजे भरपूर ज-न, जवाधिमा,
भाणी असारण भागीये अट हजवा व रसाजवमा-
अथ लावहिम जल वरतु हवायी धामिजे, रहिजे,
मण्डिरम पदमा शक्तिमा शुं जम' आरिय मारीजे

प्रवभाजति-अत ७५०.

अभूदय.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી ગ્રંથાલય
રાગ-નાટકી ભુએ છે.

શરણે આવ્યો છું શ્રીમદ્વાયળ—રાખો રાખે શરણે.

અનાથના નાથ બાણી, કરણી નવ સારી તોયે:

બાનાને જોરે ભીડી બાયળ—રાખો.

આપને બાણવાની, લેશ ના શક્તિ મારી:

સાંભળી શ્રવણે સદગુણ બાયળ—રાખો.

સાંભળ્યું સાચું કરવા, વિનવું બહાણપથી રવામી;

કરગરતાં ધારું ધરણે માયળ—રાખો.

અપરાધો જોશો માને, નામની શક્તિ જો જો;

મણીરામ શીરે ધરો હાયળ—રાખો.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૨-૦૮ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૫૮૨૨૧

વિષય ૪ : ૪

શ્રી કેશોદ સાધુ-અનાથ સેવા સદાવૃત્ત ફંડનો સંવત ૧૯૭૬ ની સાલનો હિસાબ.

સર્વેશ્વરની સંપૂર્ણ કૃપાથી આ લઘુ સંસ્થા હવે ચોથા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. ગત વર્ષોમાં નાનાં નાનાં ધીમાં પણ મક્કમ ડગલાં ભરતે ભરતે ત્રણ વર્ષ પુરાં કરી ક્રમે ક્રમે વૃદ્ધિગત થવા મથન કરતી આવે છે.

સંસ્થાના ઉત્પાદક, પ્રેરક, સ્થાપક, વાહક અને પ્રમુખ પૂજ્ય પાદ સ્વહ નિષ મહાત્માશ્રી મુળશંકર મમારામ વ્યાસજી મહારાજજી કે જેઓ આ સૌરાષ્ટ્ર વિભાગમાં “ વ્યાસ બાપા ” ના નામથી સુ વિખ્યાત છે તેમના અંતરઃઉદ્દેશો અઘાપિ પર્યંત સંસ્થા સંપૂર્ણ કરી શકી નથી; તો પણ એ પવિત્ર ઉદ્દેશો અગિર કાલમાંજ સિદ્ધ થાય એવા સર્વ પ્રયાસ થતા જ રહે છે, અને આ સંસ્થા માટે પાદ સાળા આદિની તૈયારી કરવા સાર જમીન મેળવવા ખુદાવિદ સૌરાષ્ટ્ર નરેશને અરજ ચાલુ છે. પ્રજા કૃપાએ જમીન મળી જતાં કાર્યના આરંભમાં કશો પણ વિલંબ થાય તેમ નથી.

વિદ્યાર્થીઓને મદદગાર થવાનો હેતુ પાર પાડવા અર્થેજ આ વર્ષમાં એક વિદ્યાર્થીને સંસ્થા તરફથી સહાય આપવામાં આવેલી છે; અને હજુ પણ જેમ જેમ સંસ્થાનું ફંડ વધતું જશે તેમ તેમ વધારે પ્રમાણમાં સહાયક થવા સમર્થ થવાશે.

વરસાદનું તોફાન થવાથી અનેક ગરીબોના મકાનો રાત્રીમાં ઘડી જતાં અંત્યજનદિ ગરીબો બેહાલ થઈ જતાં તે વખતે ખાસ તેમને ત્યાં તપાસ કરાવી સર્વને કશી પણ ભિન્નતા વિનાજ યથા યોગ્ય સહાય આ સંસ્થાએ કરી છે.

મૂળ પૌરબંદર પણ હાલ કરાંચી નિવાસી શ્રીમતિ ઝવેર જીહેને આ સંસ્થા તરફથી નાની મોટી રકમોનું ફંડ ઉઘરાવવાનું કામ નિષ્કામ ભાવે ઉઠાવ્યું છે, અને જેની શરૂઆત એ જીહેને કરી મદદ કરવા માંડી છે; ભવિષ્યમાં પણ એઓ પ્રયત્નમાં અડગ રહી સહાય સંપાદન કરવામાં મચ્યાંજ રહેશે એવી આશા રાખતાં સંસ્થા તરફથી એ જીહેનને તેમની નિષ્કામ ભાવના માટે ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

સંવત ૧૯૭૫ આખર ફંડમાં રૂ. ૪૮૫૪૮૮ શીલક હતા, તેમાં સંવત ૧૯૭૬ ની સાલમાં રૂ. ૧૬૧૩૮૦૮ ઉત્પન્ન થયેલા મળી કુલ રૂ. ૬૪૬૮૮૦૮ થયા; જેમાંથી રૂ. ૮૫૮૦૮ ખર્ચના બાદ જતાં સાલ આખર બાકી રૂ. ૫૬૧૦૦ શીલક રહ્યા છે.

સેવાશ્રમ અર્થે પુષ્કળ અન્ન વસ્ત્રાદિની જરૂરીયાત છે. ઉદાર બન્ધુ જીહેનો પરોપકાર પ્રિયતા દર્શાવી નિરંતર મદદ કરતાંજ રહ્યો એજ-પ્રાર્થના.

કેશોદ-ઠાડીયાવાડ.
૧૯૭૬-જન્મખંડગી.

પુરુષોત્તમ નાનજી
વ્યવસ્થાપક.

શ્રી કૃષ્ણદ સાધુ-અનાથ સેવા સંઘાનુત-ચાલુ ફંડ, સંવત ૧૯૭૬.

૭

ઉ

૨૫	ભગવાનદાસ માવજી	મુંબઈ.	૨૩૦૦૦૦	યાજરી મણુ ૮૬
૨૫	શા. ધરમશી લીલાધર	કલકત્તા.	૨૬૦૦૦	લોટ તથા ખીચડી મણુ ૫)
૨૫	શા. દામોદર મોતીચંદ	કલકત્તા.	૬૩	અડદ મણુ ૧૪૦૭
૨૫	સદ્ગત ચી. રામપ્રસાદ		૫૬૦૦૦	દળામણુ તથા ભરડામણુ
	પુરુષોત્તમ નાનજી	કૃષ્ણદ.	૧૭૦	રામરસ અને મરચાં
૨૫	બહેન માણિક મદનજી	કૃષ્ણદ.	૬૬૦૦૦	પહોંચણુક ફારમ ૬૦૦૦) તથા
૨૫	કા. ગોવર્ધન આણંદજી કલેરી	કૃષ્ણદ.		હેન્ડબીલ ૧૦૦૦૦) અને પોસ્ટ-કાર્ડ ૩૨૦૦)ની છપામણી કાગળ ખર્ચ વિગેરેના.
૨૫	સદ્ગત ભાઈ લાલજી		૮૨૦૦	કૃષ્ણદથી જેતલસર રેલ્વેનો પાસ માસ છનો
	દામજી તેજ	માળીયા.	૨૭૦૦૦	કૃષ્ણદથી જેતલસર ફંડ ઉધ-રાવવા માણુસ ડીપીટથી જતાં દિવસ ૨૧ ના ખર્ચના
૨૫	કા. પીતામ્બર જોવા મેસવાણુ	કૃષ્ણદ.	૨)	પેટી દ્રન્ક જે તથા ચામડાનું પાકીટ એક લેતાં.
૨૫	એક પરોપકારી બન્ધુ	કૃષ્ણદ.		
૫૦	એક પરોપકારી બહેન			
	“ સમ દુઃખી ” હા. લેડી			
	ડોક્ટર સાહેબ મહેરબાન			
	મીસ રથ દેવાજી.	જુનાગઢ.		

- ૨૦) દપાલ ખર્ચના.
 ૪૮) એક વિદ્યાર્થીને અંગ્રેજી અભ્યાસ કરવામાં મદદરૂપે સ્કોલરશીપ માસ ૧૨)ના.
- ૨૧) ચાલુ સાલમાં જેટલ વધી ૯ થી ૧૨ મુધી વરસાદના સખ્ત તોફાનમાં અનેક ગરીબોનાં મકાનો પડી જવાથી નિરાધાર જનોને અન્નાદીવડે સહાય આપી તેના.
- ૨૨) એક અનાથ બાઇને બીમારીમાં કાંજી માટે દૂધ સાકર સાચુ ચોખા અપાવ્યા તેના.
- ૨૩) રેલ્વેમાં ફરનાર માણસ માટે ચાંદીનો ચાંદ બનાવ્યો તેના.
- ૨૪) વાર્ષિક હિસાબ છપાવવાના ખર્ચના તેના.

૧૭)ના ૧૦૫ શુભ્ર ઐક મણુ ૩૫૫૭
 ૩.૧૪૮=લેખે ગીરતાલ્લાનામાં શ્રી
 વાલુકેશ્વરની જગ્યામાં ગરીબોને
 દેવા સાર સાધુ જલમંગરજીને
 આપ્યા.

૧૫)ના ૧૦૫ કંડમાંથી વધારાના રહ્યા
 તે સ્થાયી કંડમાં જમા લીધા.

૬૦૩૫૫૫ના

(૩)

ૐ

શ્રી કેશોદ સાધુ અનાથ સેવા-સદાવૃત સ્થાપી ફંડ. સંવત ૧૯૭૬

૪૮૫૪૧ ગઈ સાલની બાકી શીલીક.

૫	શ્રીયુત જેરાજ હંસરાજ	જુનાગઢ
૦૧	અ. સૌ. બહેન કસ્તુર હરજી	કેશોદ
૫	અ. સૌ. સદગત બહેન ઝવીના સ્મણ્યે	કેશોદ
	જોશી ભગવાન મનજી	ચોરવાડ
૧૧	ઠાકર ગોકળદાસ શીવશંકર	જુનાગઢ
૪	શ્રીયુત મહાશંકર નરભેશંકર બુચ	
૧	વિપ્ર વેણીરામ જાદવજી સનખડા	
	ધણેજ તલાટી	હાલ બાકુલા
૧૦	શ્રીયુત વકીલ પોપટલાલ તારાચંદ	જુનાગઢ
૧૧	સોની હેમચંદ કાળીદાસ	કેશોદ
૨૦	ઠાકર કરસન માધવજી	બડોદર
૨	હા. રૂગનાથ જાદવજી	મેંદરડા
૧	પાટીદાર શ્રીયુત ખુશાલભાઈ લલ્લુભાઈ	કેશોદ
૫	હા. ધનજી વિકૃલ	ખમીદાણા
૨	બહેન પુરાંબાઈ કચ્છી	કરાંચી
૫	વૈદ્ય નારણજી ઉમીયાશંકર	ચોરવાડ
૧૦	બાઈ ડયાંબાઈ	કરાંચી
૨	સ્વર્ગસ્થ હીરજી રામજી દાસાણી	
	શ્રીમતિ કસ્તુરબેન	કરાંચી
૨	વિપ્ર ગોવીંદજી ત્રીકમજી	કેશોદ

- ૫ જ્ઞેશી ધરમસી ઘેલા પોરખંદર
 ૧ કંસારા પોપટ ગોપાલજી રાજકોટ
 ૧ રા. હિમતલાલ શીવશંકર જુનાગઢ
 ૧ રા. હરિલાલ ગોકળજી ”
 ૭૫ કંપાલા (આફ્રિકા)થી ફાળો થઈ હા. જગન લવજી
 મારફત મનીઓર્ડરથી આવ્યા જેની
 વીગતનો પત્ર હજી મળેલ નથી.
- ૧ રા. ભગવાનજી જગન જુનાગઢ
 ૧ શ્રીયુત લક્ષ્મીનારાયણ વિશ્વનાથ મુંબઈ
 ૨ જ્ઞેશી નરભેરામ જાદવજી કરાચી
 ૪)૦૧ પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ કેશોદ
 ૧ રા. દામોદર શીવશંકર દારકાં
 ૮૧ સોની નથુ હીરજીની જાનના ફાળાના જેતપુર
 ૧ સોની ગોવર્ધન પુંજ ધોરાજી
 ૧ સોની વૃજલાલ અમરચંદ મુંબઈ
 ૨૧ હા. જગનલાલ કાળીદાસ પ્રાંસલી હાલ મુંબઈ
 ૪૭૪૪૪૪૪૪ કપાશીયાનો સોદો ખંડાતાં ધર્માદાના
 આવ્યા તે હા. પુરેશોત્તમ નાનજી કેશોદ
 ૮ વિમ્બ વેલજી ડાલા મારફત
 ૧ અમરશી મુળજી લાઠોદરા
 ૧ ભગવાનજી જાદવજી માળીયા
 ૧ દામજી તેજા ”
 ૧ દેવરાજ જીવન તથા ખત્રી નરભેરામ ”
 ૧ ગોવર્ધન પ્રીતપ્રજા માળીયા ”
 ૧ દુલભજી કેરસનજી ”

૧ જમનાદાસ દામોદર

ચોરવાડ

૧ હરખલાલ મોતીચંદ

”

૮

૧૫ જોશી ગોકુળદાસ ધરમશી

બાપ જટાથંકરના લમહિત્સાહ નિમિત્તે

પોરબંદર

૬૭ શ્રીમતિ જવેરબાઈએ પોરબંદરમાં ફાળો કરી મોકલ્યા તે.

૧૦ ઠા. કરસનદાસ લાધાભાઈ

૧૦ ઠા. ત્રિકમદાસ રવજી

૧૦ બેન માણેકબાઈ

૫ બેન રામકુંવરબાઈ

૫ બેન પ્રેમબાઈ

૫ બેન મોંઘીબાઈ

૫ બેન અમૃતબાઈ

૨ બેન મોંઘીબાઈ

૨ બેન અજવાલીબાઈ

૨ બેન ઝવેરબાઈ

૨ બેન ધનકુંવરબાઈ

૨ બેન માણેકબાઈ

૨ બેન સામકુંવરબાઈ

૨ બેન ડુલબાઈ

૧ બેન પાનબાઈ

૧ બેન માણેકબાઈ

૧ બેન જમનાંબાઈ

૧ બેન મોતીબાઈ

૧ બેન પાનબાઈ

૨ એક બહેન તરફથી

- ૧ બેન માણેકબાઈ
 ૧ બેન નાનીબાઈ
 ૧ બેન સંતોકબાઈ
 ૧ બેન મોતીબાઈ
 ૧ બેન વાલીબાઈ
 ૧ બેન મોતીબાઈ
 ૧ ઠા. છગનલાલ
 ૧ બેન મોતીબાઈ
 ૧ દામોદર મહીરાજ
 ૧ બેન સામબાઈ
 ૨ બેન જમનાબાઈ
 ૧ બેન રંભાબાઈ
 ૧ બેન ગંગાબાઈ
 ૦૧૧ બેન કસ્તુરબાઈ
 ૦૧૧ બેન દેવકાંબાઈ
 ૦૧ બેન રતનબાઈ
 ૧ બેન ગોમતીબાઈ
 ૧ રા. પુરૂષોત્તમલાલ
 ૧ બેન મોતીબાઈ
 ૨ બેન લાડકીબાઈ
 ૨ રા. સવજીભાઈ
 ૧ બેન મોતીબાઈ
 ૧ બેન માણેકબાઈ
 ૧ બેન જેડીબાઈ
 ૧ રા. કરમનદાસ

- ૧૦ શેઠ પ્રાગજી રામજીનાં ધર્મપતિનિ અ. સા.
સદ્ગત મોંઘીબાઈના સ્મરણાર્થે કેશોદ
- ૨ સ્વર્ગસ્થ ચી. ગંગાધરના પુન્યાર્થે
જ્ઞેશી ડાહ્યા હેમરાજ પોરબંદર
- ૫૧= એક ઉદાર બન્ધુ "
- ૧૦ એક પરાપકારી એન તરફથી અનાજ "
- ૨ શ્રીયુત જડેજી શ્રીપ્રતાપસિંહજી જૂજીજી લીંબડી-બાલાવાડ
જપાળા= આજુ ફંડમાં વધારે રહ્યા તે.

૩૨૦) વ્યાજ મંવત ૧૯૭૫ ના આવજી શુદી ૧૩ થી સંવત
૧૯૭૬ ના બીજા આવજી શુદી ૧૨ સુધી અધીકમાસ
સુધાં માસ તેરનું સર રૂ. ૬૪૦૦૦)નું ટકા અર્ધા લેએ.

૫૬૧૦

ઉપર મુજબ બાકી રહેલ રૂ. ૫૬૧૦) કેશોદમાં શેઠ પુરૂષોત્તમ
નાનજીને ત્યાં માસ એકે શત એકે ટકા અર્ધાના વ્યાજથી વ્યાજી
રાખવામાં આવેલ છે.

પ્રજીલાલ પ્રીતમલાલ પઢીયાર વ્યાસ મુળશંકર મયારામ
હિસાબ તપાસનાર. પ્રમુખ.

પુરૂષોત્તમ નાનજી
વ્યવસ્થાપક.

રાગ—આવો આવો પધારો.

ચાલ ! જેની વધાવા યશોદાનો બાળ

કૃષ્ણ કૃપાકંદને નિહાળાયે. ટેક.

કરૂણ બાળ ભાવમાં દિદાર કાનનાં

સ્વરૂપ જૂપ જૂવન સકળ મુનિ ધ્યાનનાં

સમય સારો એ પ્યારો પરખાય પૂર્ણ કાળ. ૬૦

કૃષ્ણ અષ્ટમીની અર્ધ જતી રાત્રીએ

પૂર્ણ પ્રકટયા પ્રકટાવ્યાં ન ધાત્રીએ

સ્વયંકાળો એ બાળો વિલસેલો સુકાળ. ૬૦

અલી ! સ્વાનંદી મેઘ સહુ સામટા

મળી હિલટયા વ્રજમાં કરી ખરી ઘટા

છટા જોતાં ખુબ નાહી છુઝાવીયેજ જવાળ. ૬૦

ઝલક છલકતી નિહાળી એમાં કુખીયે

અનુભવમાં ગરકાવ થઇયે ખૂખીયે

કૃષ્ણ ! જ્ય ! જ્ય ! શ્રીકૃષ્ણ ! મણિરામ હા ! રસાળ. ૬૦

રાગ—આવો આવો પધારો.

ચાલો ચાલો વધાવાને ચાલો શ્રી રામ

સ્વર્ગ સુખાનંદનાં વધામણાં. ટેક

મૃત્યુલોક ભરતખંડ એક ખૂણે

રામ અમૃત સ્વરૂપ હા ! પરાણુલે

આવ્યા; થાળે હિતાવળાં તજીને સૌ કામ. ૭૦

જન્મ લઇને અજન્મ આજ આવિયા.

કૃપાકંદ સુખાનંદ સિંધુ આવિયા

અવધ-અકટયા અનામ અવિનાશ ધરી હામ. સ્વ૦

કરુણાના ભંડાર ખુલ્લા મેલિયા

દયા સિંધુ સ્વદેશમાં જ છેલિયા

દોડો ! નહાઈ ! રૂપો વાણી મન કાપ મુકી મામ. સ્વ૦

સ્નેહ સિંધુને સ્વાગતેજ દોડીયે

પૂર્ણ પ્રેમનાં નિશાન ખાસ ખોડીયે

નેહ નોખતો બળવતાંજ ચમચે અકામ. સ્વ૦

દીલ ડંકે દઈ બાવ શર સંગમાં

કનક યાન આળ હાથ હા ! અસંગમાં

અનંગ નંગે મહેલ મૂલ મોઘા અમામ. સ્વ૦

પ્રણય પુષ્પો સ્વાનંદ સ્વર્ગ વાડીનાં

ભરી હાલો હે તાળ બધાં બહાલુડાં !

દીન દાની વધાવો પધાર્યા ધનશ્યામ. સ્વા૦

પ્રેમજી પુરાં પશુ વેણ ભલે કાલુડા

મુણુ ગાતાં જગ આપનાંજ આલુડાં

ઉઠો ! ઉઠો ! આ જન્મ લાલ લેવા તમામ. સ્વ૦

મસ્તતાને મુસ્તાન નિશે ડોલીયે

નથી ભાન કે શું બોલીયે ન બોલીયે

સર્વ ભાવે સ્વાનંદ સુખ મુખ રાનમ નામ. સ્વ૦

ખલક મુલક પલકવાર તો વિસારીયે

ઝલક હલક અલખની જશ નિહાળીયે

રૂપ લખમાં નિરખાય અલક એક આત્મરામ. સ્વ૦

કરી દર્શ દર્શથી અહો ! વધાવિયે
 હર્ષનાદે બ્રહ્માંડને ગગનવિયે
 મણિરામ રામ રામ સીતારામ રામ રામ.

૨૧૦

રાગ શાર્દૂલ શ્રી શિવમાનસ પુજન.

રત્ને કલ્પિત આસને હિમજળે, સ્નાને પટે દિવ્યને
 નાના રત્ન વિભૂષણો ધરે મુદ્દા, કસ્તુરીનાં ચંદને
 ખુલો ચંપક ગાંધ, બિલ્વ દળનાં, ધુપે કરે ભગ્યતા
 દીવો દેવ દયાનિધિ પશુપતિ, કલ્પ્યો મને ગુપ્ત હા ! ૧

સોનું રત્ન મણી હિરા મઢી ભર્યા, પાત્રો ધીર્યા પાપસે
 કેળાને ફણસો દહિં દુધ વિધિ, પાંચે મુભક્ષ્યો લસે
 લાખો શાક કપુરે શું જળ ધર્યું, રૂચીકરં ઉજ્જવલું
 સ્વીકારો પ્રભુ ભક્તિથી મનવડે, તાંબુલ કીધું ભલું ૨

પંખા છત્ર સુચામરો મુલગ બે, આદર્શ હા! નિર્મળો
 વીણા ઢોલ મૃદંગ ચંગ બજવી નાચું ગીતો સાંભળો
 સાષ્ટાંગે પ્રણમું સ્તતવું બહુ વિધે; મેંતો બધું આ પ્રભો ?
 સંકલ્પે તમને સમર્પણ કર્યું; પૂજા સ્વિકારો વિભો ! ૩

આત્મા તું ગિરિજાપતિ તન શ્રદ્ધે, પ્રાણો સખા તું પતિ !
 પુજા તે વિષયોપભોગ રચના, નિદ્રા સમાધિ સ્થિતિ
 જ્યાં સંસાર પદે પ્રદક્ષિણ બધી, સ્તોત્રોજ વાણી બધી
 જે જે કર્મ કરેજ શંકર ! સહુ, આરાધના આપની. ૪

પૂજા આ હરની પ્રતિદિન યદિ સંખ્યાત્રયે જે પદે
 સર્વે શ્લોક સુચારથી પ્રતિદિને, શંભુ પુજે મન વડે

સાક્ષાતે હર દર્શને સુખી થઈ, શાંતિ રળે નામણા
કૈલાસેજ ગયા સદા શિવ ભણ, અવસાન કાળે ઘણા. ૫
હાથેથી પગથી થયા તન વડે, કે કર્મથી જે થયા.
કાનેથી અપરાધ કે મન વડે, નેત્રો વડે જે થયા
જે જે હા ! અઘટીત દે-ઘટીત તે, સર્વે ક્ષમો શંભુજી !
ઐક્યે રામકૃપાખિન્ધ ન્ય ન્યમણિ, શ્રીદા ! મહાદેવજી ! ૬

રાગ વસંત તિલકા છંદ કૌપીન પંચક સ્તોત્ર.

વેદાંત વાક્યેજ સદા રમંતો, લિક્ષાન્ ભાત્રેજ સુતુષ્યવંતો.
અશોકીને જે કુરંજાદ્રવંતો, કૌપીનવંતો નક્કી ભાવ્યવંતો. ૧
ભરૂ મૂલે કેવલ આશ્રયી જે, બન્ને કરે ખાય ન નોતરે જે
કંથાય નારી ગણી નિંદતોતો. કૌપી નં ૨
દેહાભિમાને કર્યુ દૂર જેણે, જેતો સદા આત્મવત્ આત્મ જેણે
રમે અહો રાત્ર બ્રહ્મે સ્મરંતો. કૌપીનં ૩
સ્વાનંદ ભાવે પરિતુષ્ટતાને, સ્વશાંત સર્વેન્દ્રિય વૃત્તિમાંને
બાહે ન મધ્યે ન અતે સ્મરંતો. કૌપીનં ૪
પંચાક્ષરો પાવન જે ઉચ્ચારે, ધ્યાને દિલે રામજી શિવધારે
લિક્ષાન્ન મણિ લે દિશિમાં બ્રમંતો, કૌપીનં ૫

રાગ-સંસાર સમજલે સાણાં

પરાતિત અક્ષરથી જું પડે જા પ્રવાસીરે
પરોજા પ્રવાસી ખાસ ! સાન સત્ય ખાસીરે. ૫રાં ૮૬

મરડીને નાખ્ય મારી મન આ મેવાસીરે
મૃગમદ તો છે દુદામાં, સુંધે શીદ ધાસીરે પરા•

મહેનત કર વહાલા ! હંસા ! જ્યોતિ જો પ્રકાશીરે
અજવાળે માનસસરનાં, મોતીચર ઠાંસીરે. પરા•

સુરતી નિર્ભય પદ ધારી, જતો તું ન ત્રાસીરે
અણિમાદિક સિદ્ધિ ઉભી, જોડી હાથ દાસીરે પરા•

એષ્ટ રામ શબ્દ ફેરી, દોર લે વિલાસીરે
સ્વાનદે મણિમયતામાં, રહે તું હુંદાસીરે. પરા•

(રાગ ભજનનો)

રીછ વાંદર સંગે લઇ સરદારે
લવ બીડ બધે સીતાના સ્વામી સોંઢને. ટેક.

વિશ્વામિત્રે વિનઆ દશરથ તાતને હાંહાંછ
સંગે વન જઇ લાંગી ભયકર બીડરે ભવ•

સુગ્રીવ સાહે શ્રીવર સપદી સંચર્યા હાંહાંછ
વાલીને સંહારી આપ્યું રાખ્યરે. ભવ•

શોધ કરી સીતાની વશમી વાટમાં હાંહાંછ
રાવણનું કુળ રોળી કાપ્યા બંધરે. ભવ•

પ્રકટી પરઆ પ્રકટ પુર્યા પૃથ્વી પરે. હાંહાંછ
વિજય વાવટો ફરકે મણિમય રામરે. ભવ•

(રાગ એજ)

બહારે જનની ચડવા થઇ તૈયારે
શર આપ મહી શવરીના સ્વામી સંચરે. ટેક.

કેવટ કાળે અણુવાણી ઝટ ઉપડયા હાંહાંજી	
ગરબે અરજી કરતાં માગ્યું વ્હાણુરે.	સર૦
જન્મ જટાયુ સફળ કરાવ્યો રનેહથી હાંહાંજી	
ખોળે ધાલી ખેરી જટાયુ ધુળરે.	સર૦
શખરી શાધી ખાસ વને વન આઘડી હાંહાંજી	
માગી માગી ખાધાં એકાં ખોરરે.	સર૦
કાળી લીલડાં વનવાસી બેળાં ક્યાં હાંહાંજી	
હેતે આશ્વાસન આપ્યું મણિરામરે.	સર૦

(રાગ-આખખાનો.)

દુકાનમાં જાય નહિ બેઠું રે નથી કોઈ વાતનું જ્યાં નેહું	
ખૂટલ કામોરા ખેંચી લાવે હાય ! કુડ કરિઆણું એકું	
જુદી રાજમાં આવે આયિંતી. અણુધારી વેઠું રે.	દુ૦
કાટલાં ખોટાં કાંટા મારકણો, ચિંતા કેટલીક વેઠું	
આપડે અખ પલખ મુનિમ ચીતરે, માંડે મીઠાનું મેઠું	દુ૦
હમમર ટપરે મેળ મળે ક્યાં, કાઠું સરવૈયું કેઠું	
ખૂંટા કીચા દોતમાં રસનાઇ ના, જાળકું બેઠું હેઠું	દુ૦
માગણુદાર મોકાણીયા પછાડે, જોમપર પકડી બેઠું	
રામ મણિમ કાંકરા લગ્ગે, ઉંટીયું ક્યાંથી પેઠું.	દુ૦

(રાગ-દીનિસ કલેળ તાલ)

મત કરે ગુમાનહે ગુમની અભિમાની	
અંત સમે હાય ! હાય ! જીવનની વાની.	મત૦
ધડધડ પડે ખીલ્યું ખરે, ખરેજ અનુમાની,	

સર્વ તજી ચાલવું ન વાત છેક જાની. મત૦
 અકડાઈ કાંકરો, જીવાની છે જવાની,
 મરિચીકા સમાન માન, મુર્ખ જાંદગાની. મત૦
 સત્ય નથી આ વિશ્વઆ, ત્રિકાળમાંજ ફાની,
 રાખ રાખ જ્ઞીક જરા, નાથની ખફાની. મત૦
 મોત ઝપટ મારતું, ન જાણે બાપુ રાની,
 છે કરાળ ફાળ સહુ, ઉપરે જરાની. મત૦
 દીનતા ગ્રહો દયા, વડે બનો રવદાની,
 રામ મણિ નામ જપો, સત્ય એ સુકાની. મત૦

(રાગ-રટવા રટવા આબ્યો છો તું તો રામનેરે.)

યાશે યાશે થાવાનું તો મટશે નહિરે. ટેક
 ન થવાનું તે કદી ન યાશે, થાવાનું સહજે થઈ જશે,
 આશે વધશે કે ત્રાશે ઘટશે નહિરે. યાશે૦
 ફોકટ આશા તલ વધવાની, તેવી મિથ્યા જવ ઘટવાની,
 હરિ ભજવાની ત્રેવડ કર ઝટ શે ! નહિરે. યાશે૦
 કરે આપણ એ અધમાધ, પાપ તજી કર પુણ્ય સવાધ,
 ચિંતા તીરે ધવાધ હરિ રટશે ? નહિરે. યાશે૦
 સારો સાજ નથીજ સમતો, તો પણ કેમ નથીજ ભજતો,
 મન મણીરામ ભજતો હા ! જટ ! શે ? નહિરે. યાશે૦

(રાગ-એજ.)

ચ્હાવા ચ્હાવા આબ્યો તું મતુર્ભુજનેરે. ટેક
 મુંઘ્યા ચાહ ધરીને ચમો, મુંઘ્યા આઝાં અવળાં કમો

ચુક્યો મોટા મમો, કહું શું તુજનેરે ઘડાવા૦
 આડો ડાઘ કરી ભવ આખે, બાધી ઉમર રોળી રાખે.
 હજીએ લુટું લાખે, ન ગમે મુજનેરે. ઘડાવા૦
 ધની વિસારી ધનમાં મોહ્યો, એ તો પાડાનો પગ દોહ્યો
 લેશનથી તેં ખોચ્યો, ભવ ભવ રૂજનેરે. ઘડાવા૦
 પરવારી ઝડ પાછો વળને, છોડીદે છળ બળને કળને.
 મન મણિરામે મળને, બીડી મુજનેરે. ઘડાવા૦

-(રાગ-એજ.)

કરતાં કામા કુડા હવે કંડાળને રે. ટેક.
 લીખોળા પશુ પાકે મીઠી, ચાતી જગમાં નજરે દીડી.
 ચડી ઉતરશે પીડી, તજ જંગળનેરે. કરતાં૦
 મૃત્યુની વશમી છે ધાંટી, એક ઝપાટે નાખે છાંટી
 વાળ થઇને માટી, મન ચંડાળનેરે. કરતાં૦
 મનમાંથી માયા કર અળગી, આખું ઘર ઉઠેલું સળગી
 મરમાં વળગી, આળ અને પંપાળનેરે. કરતાં૦
 મન મણિરામે મેળવવામાં, દૈવી લાવે કેળવવામાં
 દુઃખ ન હેળવવામાં દિલ કંગાળનેરે. કરતાં૦

(રાગ-આ તન નગરીનો ટંટા.)

બળવાન ધરેલું બાનું દીલમાં શીઠ બળીયે ટેક.
 શીઠ બળીયેરે પ્રેમી પશુ પળાયે. બળ
 વહાલા વિકલવર વંકા વરીએ, વરણાંગીયાને
 વહેમની વાટે હવે નહિ વળીયે. પ્રેમી. બળ૦

ભક્તિભાવ ખુબ ખેલી. રંગમાં રેલી છેલી
 બૂધરમાં ભાવ બહો ભરી ભળીયે. પ્રેમી. બળ૦
 લક્ષ્મીકાંતે એકાંતે, રહીને નિરાંતે શાંતે
 લક્ષ્ય રાખીને પદ પ્રીતે બળીએરે. પ્રેમી. બળ૦
 મણિરામ આત્મારામે, વસી વાસનાને વામે
 મુક્તિ ચિંતામણીમાં સમુદા મળીયેરે પ્રેમી. બળ૦

(રાગ-ખિહારા ગઝલ.)

શા શા તરંગો ઉછળે, બળકાટ ભક્તિ ગંગ આ.
 એ સત્ય સત્ય સુસત્ય છે, ના નહિ ઉડે દિલ રંગ આ.
 છેલે બણી વર્ષો વિષે, ત્રિષ્ને ન ધટતી એ કદા
 જુનાં નવાં ભેળાં મળે, ના૦
 ના ઝાંઝવાનાં નીર એ, પ્રેમી પુરાણ પીર એ
 જાગેજ હાલ બેહાલમાં. ના૦
 કટકા નથી એ કાચના, ચિંતામણી દિલ સાચના
 દાણે પ્રભાવ પ્રકાશશે. ના૦
 છે નાજ રંગ પતંગનો, પાકો કસુંબી રંગ છે
 વેળા ગયેલી વાળશે. ના૦
 ના પુણ્ય મીઠી વાણીનાં, ફળ જ્ઞાન પ્રેમ રસાળ છે
 કાકાં ન હાથી પેટનાં. ના૦
 સદુમાં સમત્વે જાણીને, મણીરામ રૂપે માણીને,
 લેશું પુરી પ્રિય ! સ્થાણુ એ. ના૦

(રાગ-એજ.)

ઉદ્યાસ્ત માંહે અદિકાને, અંત નિત્યે સાથમાં

નામેજ નોખાં ભાસતાં, કા દે તિલાંજલી કાણુને.
 છે માત્ર વાણીમાં અરે ! આ સુર્યને આ તો પ્રભા
 રમતાં નિરંતર ઐક્યમાં, કા ૦
 આ જળ નિધિ આ હરેર છે, નામેજ રૂપે જુજ્યાં
 જ્યાં હરેર નહિ સાગર નહિ. કા ૦
 વળી તાપ અગ્નિ નામનો, એ બેદ માયા ખ્યાલ છે
 કહ્યાંતમાં એ ભિન્નના. કા ૦
 કદી જાણુ ના આકાશને, અવકાશથી જુદું જરા
 પ્રકટે દળેજ અભિન્નમાં. કા ૦
 મણિરૂપ જે સ્વપ્રકાશ હા ! વિલસી રહ્યો શ્રીરામનો
 દય ભાવ શબ્દે દક્ષ છે. કા ૦
 રજ નીશ સુર્ય નદીશને, વનિહ ગગનને રામ તે
 સ્વયમેવ શક્તિ સ્વરૂપ છે. કા ૦
 તેથી ન જાવું આવવું છે તોય છેજ અભિન્નમાં
 મણિરામ તું હું હુંજ તું. કા ૦

(રાગ-એજ.)

પર પીડમાં પીડાય ના, પર સુખમાં સુખ ચાય ના
 સર્વ ખલુ અલ્પ આ ભસે. નાં કામની વાતો કશી.
 રાગાત્મિકા વૃત્તિ રહી, દ્વેષાદિ દાહ્યાં જો નહિ.
 અહ્માદિમતિ ખડતા કરે. ના ૦
 હોળી ખળે ઉર કામની, મહે કોષ કાંચન કામની
 તત્ત્વમજ્જસિ લવતા ભમે. ના ૦

શંકા ન શમતી ચિત્તની, નથી સુઝ પડતી ભીંતની
અયમાત્મ ધ્વજ લવી મરે.

ના૦

પર હિતમાં પ્રીતી નથી, નિજ હિતમાં મરતા મથી
પ્રતાન ધ્વજ બકે બજે,
મણિરામ સૌમાં ભાસના, હરિ ભક્તિની તો ખાસના.
ત્રય દોષમાં લવતા બકે.

ના૦

ના૦

(રાગ-મારા સાચાના સનેહી રે, એ લય.)

જન્મ જન્મમાં ધારીરે, જન્યા ક્ષણ એક હરિ,
સેવા સત્ય છે તેનીરે, જન્મે જગમાં ન ફરી
સર્વ સાધન સીધ્યાંરે, બાકી નહીં લેશ રહ્યું,
કૃત્ય કૃત્ય થયે તે રે, સર્વે સુખ તેણે લહ્યું.
મંદિર મોહનનું પોતેરે, બન્યો જીવ તેજ ખરે,
પૂન્ય પાપનો બારેરે, થયો તે જીવથી પરા
જન્મ ઝાંખીને જોશેરે, સ્વપ્ને નહિ પાસે આવે,
ત્યારે સામા થવાનીરે, હીંમત તે ક્યાંથી લાવે.
યમ યાતના છૂટીરે, ગયાં સહુ કર્મ ખુટી,
રામ રંગમાં રાખ્યોરે, લાગી તેને સાચી ખુટી,
રહ્યો રંગમાં નાહીરે, દુખ્યો તરબોળ થઇ,
તણે તાપની પીડારે, બળી ખાખ ઉડી ગઈ.
આવાગમન છૂટ્યુંરે, એકે નહીં ક્યારે ચડે,
મુક્તિ દાસી બની છે રે, બંધન તેને શાનું નડે.
મસ્તીમાં મન માન્યુંરે, બધ્યાં બધ મોક્ષ ખૂરાં,
મણિરામ પ્રતાપે રે, થયાં બધાં કામ પૂરાં.

(રાગ-ઝેજ.)

ખોટો ખેલ ખરો ના રે, માયાથી મહાન રચ્યો,
નહીં માને જે સાચોરે, ખરો જીવ તેજ બચ્યો.

ખોટો૦

દે જીદા બહુ જન્મોરે, રમાણી રમતો ધણી,
માથે કાળ ઝપાટોરે, વાજે નહીં કોઇ ધણી.

ખોટો૦

કાનાં પુત્ર કલતરે, મિત્રો નહીં કામ તણા,
રનેહી સંબંધી ખોટારે, જોટા સગાં વાળે ધણા.

ખોટો૦

ધામ કામ ન આવેરે, ધુતી ધન લે છે બધાં,
કાશ કુટુંબી કરતારે, સારથીમાં છેજ બધાં.

ખોટો૦

અલ્યા ગર્વ શું રાખેરે, મળી જવું માંડી મંહી,
ઉઠા જે ઉંઘમાંથીરે, તારે કોઇ આંહી નહિ.

ખોટો૦

દેખ જીંદગી ચાલીરે, નહીં કશું કાળ સર્વું,
સમજાય ન શાથીરે, બધુંએ કાળું કર્યું.

ખોટો૦

ચેત ચેત અભાગીરે, માથે મોત આવી ખડું,
કાળ કુવા છે ઉંડીરે, માંહે મહા મોહ ભડું.

ખોટો૦

અર્થ વિકારો રોકારે, લેને મણીરામ ભજી,
કહું હાથ ઠોકીરે, બાજી હાથ તારે હજી.

ખોટો૦

(રાગ-દોડી.)

અરે આંખ તું ઉઘાડ જીવ આ શું ?

ઠોઠડા કુઠાડમાં કલા ઠગા શું ?

પીપળ પાન પરે ઓસ બીંદુ જેવું,

ઐમ આયુષને માન મૂખે એવું.

કાંધ મારવા મનુષ લેછ જાયે,

ઉપર ઓછી પદે પહેજ થાયે.

તેમ પૂજ પળે તું જાય કાળ પાસે,

નો સમજીવે હરિના ઉપાસે.

નદીનો પ્રવાહ જાય જેમ ચાલ્યો,
 જાંદગાનીનો એમ ચાલ્યો ખાલ્યો.
 કાળ પકડી પછડી હેડ નાખે,
 નથી બચવાની આશ બંડ લાખે.
 માત તાત જાત પુત્ર સુખ મ્હારે,
 કરે એમ ત્યાંજ આવે કાળ પ્હારે.
 મરી જાતું વેલવો સુખ મેલી,
 સગાં સ્નેહી દે આખરે ધક્કી.
 માત રોગ જરા શોકમાં ધેરાયા,
 નથી ઉગર્યાનો સત્ય એક પાયો.
 ધર્મ ધરવે કુચ્છંદ દૂર ઠેલી,
 નક્કી અંતે જવાનો રંગ રેલી.
 આજ કાલ કરે એ વિચાર ખોટો,
 આજ ચિંતયો પડેજ કાળ સોટો.
 નથી બનવાનું એક કામ ત્યારે,
 જાય પકડી જમ દુત બળે જ્યારે.
 કાલ કરવાનું આજ તું કરી લે,
 મણીરામજી રસાળને વરીલે.
 સ્નેહ પાસલા બધાય વાઢી નાખી,
 રામ ભક્ત સુ સ્વાદ લે તું આખી.

(રાગ-પ્રકરયા શ્રી કૃષ્ણ મન ભાવતા)

સારે કામે વિધન છે બધારે લોલ,
 સમજીને દીલે નહિં કાંઈજો,

દુઃખના તો હાસ લે છે વારણારે લોલ,
કાઠી છો ખાય દુઃખ વાધજે,
દામોદર દુઃખ વિના નહિ મળેરે.

લોલ.

પ્રહલાદની પ્રીતિ જેખજેરે લોલ,
હિરણ્યકશ્યપનો ક્રોધજે,
દુઃખડાં દીધાં તે દીલે દેખજેરે લોલ,
ભક્તિ નવ તોય કાધી લોપજે.

દામોદર૦

હાથીનું મંકટ કારમુરે લોલ,
દુપદીને દુઃખના ભારજે,
ચાતું વિવાહનું આરમુરે લોલ,
ત્યારે મલ્યા કીરતારજે.

દામોદર૦

કળ્પે કિંકરને બળ્યાં ગમેરે લોલ,
સંકટમાં ના શોષાય જો,
દુનિયાના લોક ચો પાસે દમેરે લોલ,
ભક્તોને ભય ન પોશાયજો.

દામોદર૦

વિશ્વના પિતા રઘુનાથજીરે લોલ,
વનમાં ભટકીને પામ્યા દુઃખજો,
ત્રિવિધ જવરે દુઃખ ક્વાથજીરે લોલ,
પીતા ભક્તોને થાય સુખજો.

દામોદર૦

બાંધે ન કર્મ તેને દુઃખ નડ્યારે લોલ,
કાણુ ગણપ્તીમાં પ્રાણી માત્રજો,
જીવના તો ભાગ્ય સાથે જડ્યારે લોલ,
જ્ઞાને કંપાવે શક ગાત્રજો.

દામોદર૦

ઇચ્છા પ્રયત્ન બહુ નામીનીરે લોલ,
 જીવડો તે પાસે લાચારજો,
 મરજી માધવ જમ સ્વામીનીરે લોલ,
 કરવો નહિજ ત્યાં વિચારજો.
 નયવે નટવા પેરે સર્વનેરે લોલ,
 તો પણ પામે ન વિકારજો,
 છોડીદે પ્રાણી નિજ ગર્વનેરે લોલ,
 લે મણીરામનો આધારજો.

હામોદર૦

હામોદર૦

(રાગ-ધોળ.)

રઘુનાથ પદે પડો પ્યારથી, જે છે કેવળ કરૂણા નિધાન,
 મહાન શ્રીમાન, ૨જો.
 ભવ સંભવ ભૂલ લાંગી પડે, ટળે અંતરનું અજ્ઞાન.
 પમાય વિજ્ઞાન, ૨જો.
 બેદ બમણાને ભય છૂટે ચિત્તથી, સદજો આત્મ સ્વરૂપ,
 ઝોળખાય, અંતર મળ જાય, ૨જો.
 શીવ બ્રહ્મા સેવે ચર્ણુ જેહના, રઘુકુળ કમળ સૂર્ય રામ,
 આપે નિજ ધામ, ૨જો.
 ભકત હૃદય કમળ ભૂંગને ભજો, જરી રાખી અંતરમાંહે ભાન,
 તજી અભિમાન, ૨જો.
 અતિ પ્રયત્ન અંધાર છે મોહનું, તેને તોડે છે સૂર્ય સગાન,
 ધરે વાત કાન, ૨જો.
 માયા વાદળ મોટું મનાય છે, ઘર્ષ વાયુ વિખેરતા આપ,
 બાળે બધાં પાપ, ૨જો.
 વન ત્રાટું ગંભીર અજ્ઞાનનું, અગ્નિ રૂપ બની બાળનાર,

ગછ વાળનાર, રંગે.
 હારી આજી જીતાવે છે રામજી, દે છે ઝટપટ દીવસ વાળી,
 કરાવે દીવાળી, રંગે.
 માણીરામ શરણુ જન જે રહે, તુટે દંડદુઃખાદિક પાસ,
 આનું અગિ ખાસ, રંગે

(રાગ-તૃષા લાગી-એ લય.)

જોવા આવો, સુ સંત, જોવા આવો,
 અમે લીધા લાખેણો આજ દહાવા, સુ સંત-ટેક.
 ઉર માંહે અનુપમ દીકું, બહુ લાગે મીઠાથી મીકું,
 નથી થાતું કે કાળે અજીકું, ઘણા ઉછળે નવીનતાના લાવો,
 સુ સંત૦
 કુડા કામીની નજરે ન આવે, પુરા પ્રેમથી સુ રંગ તે મચાવે,
 કાઠ વિરલા તે લક્ષમાં લાવે, દીલમાંહે રમે રૂડા દાવો,
 સુ સંત૦
 વધવાનું નહિં થટવાનું, મધ્ય કાળે નહિં મટવાનું,
 હૈયે હેતેથી નામ રટવાનું, ઝટ ચાલો સુભાવ મન લાવો,
 સુ સંત૦
 આંખ વિના દર્શન ત્યાં થાતું, ચિત્ત વિના અચળ તે રહાતું,
 મુખ વિના સુપ્રેમ રસ પાતું, મધુરતાનો બનાવતું માવો,
 સુ સંત૦
 નીરખીને નજર તો ઠારી, વિના વાદળે વરસે વારી.
 ગગન વિના ઘટા થઈ ભારી, કાઈ શાણા સાધુ સ્નેહે સ્લાવો,
 સુ સંત૦
 માણીરામ નામનેજ પ્રતાપે, નથી તપવાનું લેશ હવે તાપે,

મહામાયા બેડી ચણી ચાંપે, શરા સંતો બહુ મોજ ત્યાં મચાવે,
સુ સંત૦

(રાગ-એજ.)

સાવધાની રાખો સાવધાની,

સાવધાન બની બનો બડા ધ્યાની. રાખો૦ ટેક.

પરમ પંથે જે વિઘ્ન આવે, મહા સાધકને મોહમાં ફસાવે,
વિરૂધ્ધ ચિંતન તો માન ઉપજાવે, કૃતિ માયાની છેક નથી જાની.

રાખો૦

સર્વ સાધન જે ઉન્નતિ થવાનાં, મોહો પ્રેમ પંથે સહજમાં જવાનાં,
ધરો બાંધવા નહિજ હવાનાં, પ્રથમ બાળો પ્રકૃતિ અભિમાની.

રાખો૦

ક્રોધ પ્રકટયો કે સત્વ બળ લાવો, કુર સંગ સુ જંગતો મચાવો,
ભલી રકુરણા બહાષથી બચાવો, તન્ને ટેવ કંઠે વાક્ય કહેવાની.

રાખો૦

ભુંકું બીજાનું કદાપી કરોના, અર્ધો માર્ગે કદાપી સરોના,
શુરાં કાર્યમાં કદાપિ વિચરોના, થળે દીન દયાવાન બને દાની.

રાખો૦

દેહ બળને વિચાર બળવા દો, મનો બળના સુ સાધ્ય યતન લાધે,
મોહ મમતામાં ચિત્તનાજ બાધે, કરો કામ એવા ખોટ પછી શાની.
મણીરામ ભરોસે નિત્ય રહેજો, સત્ય હિત પ્રિય ત્રાત સદા કહેજો,
સંત સાથ નિત્ય રનેહ વડે લેજો, વિષય વાસના ઉડાવજો વાની.

રાખો૦

(રાગ-લાવણી.)

સાધક લક્ષણ સમજાવું જીવ, આચરતો રહું થાયે,
સાધક સાચા રનેહ સહિત, સદગુરુ શરણે ઝટપટ ભાયે, સાધક૦

સદ્ગુરુ વચન કરો દઢ હૃદયે, જમ બધન ત્રોડી નાખે,
 સદ ઉપદેશ ધરે હૈયામાં, દઢ કરવા દાનત રાખે; સાધક૦
 દઢ થાવા સાધન કરનારો, શ્રવણ કર્યાની હોંસ ધરે,
 ઝાનામૃત દેનારો અથો—નો નિત્યે સત્કાર કરે, સાધક૦
 સારા સાર દિલે વિચારી, સાર ગ્રહે છોતા ત્યાગી,
 તત્પરતાથી સાંભળતાં, સંશય ઢળતાં જીવડો જાગે, સાધક૦
 શંકા છેદી નાખે જ્ઞાને, દઢતર દઢતા દિલધારો,
 સંત સમાગમ વધુ વધુ કરતાં, અંતરમાં કદિ નવ દારે, સાધક૦
 સંત ગુરુ શાસ્ત્રો પોતાનો, અનુભવ એકાકાર થતો,
 વિવેકથી આત્મારૂપ ખનતાં, દેહ ભાવ છુંસાઈ જતો, સાધક૦
 શ્રવણ કરીને નમન કરેલું, તેવા ધારે આચારો,
 દસ્ય ભાન બૂલે પકડે તે, આત્મજ્ઞાનના વિચારો, સાધક૦
 આત્મજ્ઞાન વિચાર વડે, નિજનો નિશ્ચય નવ ફેરવતો,
 દૈત ઉપાધિ આવી ઠેલી, શુદ્ધાદૈતજ ઠેરવતો, સાધક૦
 અનેક સાધન જે કરવાનાં, સાધ્ય હાથમાં ગ્રહી રહે,
 એક રૂપતામાંજ રમેને, ભિન્ન ભાવ સ્વપ્ને ન ચહે, સાધક૦
 જન મણીરામ સુ નામ પ્રતાપે, આત્મજ્ઞાન આવે આત્મ્યું,
 ભવજળ પારે તરે જોણે, શુભ નામ મણી મન દઢ ઝાલ્યું, સાધક૦

(રાગ-ધન્ય ગાપીજનરે.)

ધન્ય ધન્ય પ્રીતિરે, તુલસીદાસની સાચી,
 હરખે હરિગુણ ગાયા રાચી, ધન્ય ટેક.
 ગુડી જગની જાળ જણાણી, અનુભવી લીધી કાચી, ધન્ય
 વાત વિષયની હાંકી મૂકી, નાખી ભારે ધાચી, ધન્ય
 જડ જીવોની જાળ કપાવા, રચી રામાયણ વાંચી, ધન્ય

દેશવંટા જમદૂતને દાઘા, કાઢ્યા મારી તમાચી,	ધન્ય
ધર ધર સુલભ કરી છે જોણે, રામાયણરૂપ પ્રાચી.	ધન્ય
ભૂત થકી હનુમાન મેળવી, સાચી વસ્તુ જાચી,	ધન્ય
તેના ગુણ ગાવામાં મારી, વાચ્યા થતી અવાચી,	ધન્ય
પ્રભુ મણિરામ ચરણમાં હોંસે, રહ્યા પ્રેમથી નાચી,	ધન્ય

(રાગ-આશવજ સંદેશો.)

સહુ વાતે સમરથ છે શ્રી રઘુનાથજી,	
કર્તા તો પણ આપ અકર્તા રૂપજો,	
કરે અન્યથી બળિયા સદગુણ ગાયજી,	
સગુણ છતાં પણ હરિ નિર્ગુણ સ્વરૂપજો,	સહુ
રામકૃપાએ પંચુ ઉલધે દુંગરા,	
મૃગો મૂખથી બોલે ચારે વેદજો,	
હુંઠો કામ કરે નહિ સંશય છે જરા,	
અંધાને દેખાડી દે હરિ ભેદજો,	સહુ
કાન કુટેલો શકે સાંભળી શબ્દજો,	
હરિ કરે તે જગમાં સર્વે હોયજો,	
બદલાવી નાખે ધન્યજો અન્યજો,	
પાપીનાં પાપો પ્રોઢાં ઝટ ધોય જો,	સહુ
સમર્થને શું એક દોષ આડી શકે ?	
સોને શ્યામપાણું નવ લાગે લેશજો,	
અમિ આગળ ઉધર્મ કેમ કરી દે,	
પ્રકૃતિ પારે પરમેશ્વરનો દેશજો,	સહુ
થાવાનું ટાળી નાખે પળમાં હરિ,	
ન થવાનું કરી દે ક્ષણમાં નહિ વારજો,	

વળી અન્યથી કરવા શક્તિ બહુ ભરી,
 ઇચ્છાએજ કૃતિ મિથ્યા ન લગારજો, સહુ
 રમી રહ્યા રવેચ્છાએ જગમાં રમાપતિ,
 ઉન મણિરામ રમતના અદ્ભુત ખેલજો,
 ભજેતા ભજતા કૃપાનાથની ચર્ધ જતી,
 ત્યાંસુધી પુણ્ય કરવી હરિની ટેલજો, સહુ

(રાગ-ગરબી.)

પ્રથમ ભક્તિ શ્રવણની સહેલીરે મનવા માનીલે,
 ભણતરની પોથી ઘડેલીરે, મનવા માનીલે.
 શ્રવણ કીધું પરિક્ષતે સાચુરે, મનવા માનીલે,
 તેવા ભાવ વિના બધું કાચુરે, મનવા માનીલે.
 સુંદર નાદે મરઘલાં મ્હોયેરે, મનવા માનીલે,
 તજી ધાસ પાણી ઉંઘ જોયેરે, મનવા માનીલે.
 એક સુરતાથી ચિત્ત લાગે તાલીરે, મનવા માનીલે,
 ખેસે નાદ સાચુ એહ ભાળી ભાળીરે મનવા માનીલે.
 ાચત્રો બીતે ચિત્રેલ નવ જોલેરે મનવા માનીલે,
 તેમ શ્રવણમાં ચિત્ત નવ ડોલેરે, મનવા માનીલે.
 કથા સાંભળે આનંદ અંગ થાયેરે, મનવા માનીલે,
 મણીદાસ પ્રેમ સાગરમાં ન્હાયેરે મનવા માનીલે.

(રાગ-અમદાવાદ નામે આજ.)

કહું બીજી ભક્તિ સાર, કેશવ કીર્તનરે,
 કરે ભાવ ધરી નર નાર, સદર છે નર તનરે.
 હરિ ગુણ ગાવામાં મન, આનંદ હુલસેરે,

પરમાનંદ પામે તન, વચનો વિલસેરે.
 થાય પુલકાવલી શરીર, નયન જળ વહેતુંરે,
 મન ધારણુ ન રહે ધીર, મગન ધર્મ વહેતુંરે.
 જનડીયો જાને જાય, થતી ઉદ્ધમાતીરે,
 પ્રેમ લલકે મનડામાંથી વૃત્તિ મદ્ધમાતીરે.
 નારદ ભક્તિમાં લીન, ફરે છે ગાતારે,
 મન બનતું જાયે પીન, ભજે જગ ત્રાતારે.
 બેઠો ગાતો હરિ આપ, હિલા થશે સાચેરે,
 પ્રભુ હિભો ગાતો આપ હરિવર નાચેરે.

(રાગ-પ્રભુ સાચાના સંજાથી રામ.)

સમરણુની ભક્તિ ત્રીજી રામ, જાપ નહી જાપવો,
 તેથી દોષો જાશે સીજી રામ, જાપ નહી જાપવો,
 સૌ યજ્ઞ તણો એ યજ્ઞ, પ્રભુ કહે છે પોતે પ્રજા,
 ત્યાગોમાં યજ્ઞને અજ્ઞ રામ, જાપ૦
 હરતાં ફરતાં ને રમતાં, ખાતાં પીતાં કે ભમતાં,
 હરિહરને ચરણુને નમતાં રામ, જાપ૦
 ગાધ વનમાં જામ પ્રભાતે, વિસરે નહી વચ્ચ કાષ્ઠ વાતે
 રઘુવર રટવો લલી ભાતે રામ, જાપ૦
 લોભીનું મન જેમ ધનમાં, ક્રમી મન સ્ત્રીના તનમાં,
 તેમ રાજો રામ રતનમાં રામ, જાપ૦
 પ્રહલાદ જાણે નિત્ય માણા, ત્યાગીને અવળા ચાણા,
 છોડાવ્યો જઈ છોડાણા રામ, જાપ૦

જીભ નામ જપે તો સારું, નહિ તો કાપ્યામાં વારું,
મણી મુખમાં ચામ અકારું રામ, જાપ૦

રાગ: બનઝર-લાવણી

સેવા ભક્તિ છે પોથી, કહું છું ખોલીને પોથી. ટેક.
સંતોની સેવા હરવી, મન અવગણના નહીં ધરવી,
અંતરની આડપ હરવી, સંતનો સંગ, રનેહ અભંગ,
રાખવો ભોથી, સેવા૦
સંતો ગંગાજી જેવા, તે તરત કરે છે તેવા દઈદે છે
મીઠા મેવા, મેવો શ્રીવરનું નામ, મુખનું ધામ.
લેવું હોંસથી, સેવા૦
રથુળ પ્રયાગ છેટો દ્વારે, જાતમાં મનકું દ્વારે સંતો તે
રૂપ તુજ દ્વારે, એ દ્વાર પડ્યાતે સેવ, પાડીને ટેવ,
ડરવું નહીં કોથી, સેવા૦
સૌ ભક્તિમાં એ મોટી, એ વિશુ ખીજી સૌ ખોટી,
જા સંતો શરણે ભોટી, ભોટમાંમાં ભાજ ન જાય,
ખચીજ જવાય, પાપ પુંગેથી, સેવા૦
શખરીએ કીધી સારી, ઉત્તમપ્રદત્તી અધિકારી, મર્ધ
સંત ચરણ પરવારી, મણીરામ બન્યા રખવાળ,
ખચી તત્કાળ, મુનિ ખીજેથી, સેવા૦

રાગ: લાવણી.

પંચમ અર્ચન ભક્તિ રહી, હરિ સેવા કરમાતીરે,
પુપ દીપ નૈવેદ્ય ધરીતે, પ્રેમભાવ ભરવાતીરે, પંચમ૦

એકા ન વર્યા ઝોલા ખાવા, વાત તડાકા દેવારે,
 તે કરતાં હરિવર પૂજ્યામાં, હામ વધારે હે વારે, પંચમ
 કામ કર્યા વિણ કોઈ રહે નહીં, અકરમ અવળાં થાયેરે,
 સેવન કરતાં શ્રીવર કેરું, ખોટ કહે શું જાયેરે, પંચમ
 અંબરીશે હરિવર સેવનથી, વહાલો વશ વરતાવ્યોરે,
 રામભણી શ્રીકૃષ્ણ કૃપાથી, મરતાં મુની જ્યાવ્યોરે, પંચમ

રાગ-સુરત રાહરે બળ્યું.

છટ્ટી ભક્તી વંદન કરવા તણી રે,	
તેમાં ભાવના વધે છે મનમાં ધણી રે,	છટ્ટી
મુકા મામ ધરી હામ નમો ભાવથી રે,	
તો તો તરશે સંસાર કેરા દાવથી રે,	છટ્ટી
હરિ સંત જોઈ શીશને નમાવવું રે,	
અભિમાન કુંકું કાપથી નશાડવું રે,	છટ્ટી
ગર્વ ગળતાં મજેજ મધુવન પતિ રે,	
એવી વાત ધણી શાસ્ત્રમાં કથી છતિ રે,	છટ્ટી
ગરૂડ ભાવે ભક્તિ કરી ઉધર્યા રે,	
મણી રામ ધણીને માણે ધર્યા રે,	છટ્ટી

રાગ-ધોળ.

દાસ ભક્તિ છે સાતમી, તેની તુલ્ય ન કાય,
 આપે હરિવરની પાતમી, મનમાં વિચારી જોય,
 સમજ્યા મહાસુખ માણશે
 મુક્તિ દાસી થઈને ફરે, આવે વળગતી આપ,

ટાળે મૃત્યુનો કાંસલા, બહોળો આપ પ્રતાપ, સમજ્યા
અંતર જ્ઞાને ગળી રહ્યું, બન્યું હીમરૂપ સાર,
ત્યારે ભક્તિ તે આવશે, જમને મારશે ઠાર, સમજ્યા
આપ લુલી પરમાં ભજે, નદી સાગરમાં જાય,
સૌમાં રક્ષવરને દેખતા, નમતા ભજતા તે જાય, સમજ્યા
દાસ ભક્તિ હનુમંતની, ઉપર ઉદ્ધવથી છાપ,
જનમ્યા મણિ પદ રામમાં બાળવાં પ્રવનાં પાપ, સમજ્યા

રાગ-રસીઆ.

આઠમી ભક્તિ કહું રે, લાવ સખાજ પ્રેમે ધરો પ્રભુમાંડી રે,
સાંઈ થશે સહુ રે, લાવ ખરો લેવો જગતની માંહી રે,
પ્રાણ તણા પ્રાણની રે, પ્રીતિ વધતી કરો દીન રેન રે,
લાલ ને લાણની રે, વાત મુકીને લેવું વેન રે,
સુખનું સુખ ખરું રે, આનંદનો અવાજે આનંદ છે.
દુઃખને કરી પડે રે, દુખો તેજ ખરો પરમાનંદ છે,
અરણ્યને ભાવથી રે, કૃષ્ણમાં કીધી ભક્તિ સાર રે,
કૌરવના ધાવથી રે, ડર્યો નહિ જ લગાર રે.

રાગ-મારો રામ ગયો વનવાસ રે.

આત્મ નિવદેન રૂપ રે નવમી ભક્તિ ભાવે કરો
બહાદુર બનીને બાપુ બહાર નિકળી તજો, લોક લગજ કુપરે, નવમી
રામ રટવાની રહ, રૂડી લાગે જ્યારે, દુરિજન થાશે બધાં
જીવિતનો લાલ મરજવા થઈ માણો ને ખેસો બનીને ચૂપ, નવમી
મોટા બાપ રે, નવમી

પર જીવન માંહે બાલા, સ્વજીવન સમજી લખને, જીવન
 આશાનું તન્ને તૂપ રે, નવમી
 રામમાં લગની લાગે, બ્રમણ્યો લવની લાગે, મનડાની
 મટે હુપા હુપ રે, નવમી
 બળિ મોરધ્વજ રાગ, સતની ન મેલી માઝા,
 ટાણે બેઠા ન છપા છપ રે, નવમી
 મણિ રામ સુવામી પાસે, દસ થઈ નિરાશી પ્રાણનો કરે
 પ્યારા ધૂપ રે, નવમી

રાગ રામે રાવણને સંહારીયારે.

ચાહ્યો શંકરને સંતાપવા રે ટેક
 સમાધી શીવ છોડવા કામ ઉપડ્યો અંતર ધારી હામ
 શકિત વિસ્તારી સંગ્રામ ચા.
 સૌ જગ નિજવશ કીધું વાજ, કોપ્યો ઝપકેતુ સહસાજ
 પલમાં તુટી સૌ શ્રુતિ પાજ ચા.
 બ્રહ્મચારી વ્રત સંયમ નીમ, ધીરજ ધર્મ વિરાગ અસીમ
 છોડી જ્ઞાન વિગાને સીમ ચા.
 યોગ જપ તપને સદ્ આચાર, લયથી સૈન્ય વિવેકનું સાર
 લાગ્યું થઈને હા ! લાચાર ચા.
 લાગ્યા શરા બનીને ભૂર, અંધ ગિરિ ગુફા સંતાયા દૂર
 ઉછળ્યો કામ સિંધુ ભરપૂર ચા.
 વિષે બળભળ પારાપાર, થશે શું કો રક્ષે કરતાર
 મન્મથ કોપ્યો અપરંપાર ચા.

કોને ઘડપર બે શિર, જેને વશ વરતાવા વીર
 કોપી આપ શર જોડ્યું ધીર. આ.
 નરમાદા જડ ચેતન જીવ, છોડી મર્યાદાજ સજીવ.
 કામ વશ સૌ થઈ રહ્યા અજીવ. આ.
 સૌ મનમાંહે મદન અભિલાષ, વેલ જોઈ નમતી ભરૂની શાપ
 દોડે નદી સિંધુ પ્રતિ લાપ. આ.
 જડની આવી દશા ન્યાં હોય, ચેતન વાત કહે નહિ કોય
 રામ મળિું ઢિલા તમાસા જોય. આ.

રાગ. એજ.

કામે કંપાવ્યો કૈલાસને રે. રેક.
 ભાગે પાછો ભાગે લાજ; માન્યું મૃત્યુ થવાનું આજ
 માંડ્યાં કરવા કામ ધલાજ. કા.
 મુંદર પ્રકટયો તુર્ત વસંત; કુસુમિત નવતર બાત અનંત
 શક્તિ ટેલાવીજ દિગંત. કા.
 બાગો બગીચા વાવ તળાવ; સિંધુ સર સરીના દેખાવ
 ઝલકે સધળે કામ પ્રલાવ. કા.
 શોભે સુભગ દિશા સૌ વિલાસ; ન્યાં ત્યાં ઢિછળે છે અનુરાગ
 મૃત મન મનસીજ જગ્યા લાગ. કા.
 જગ્યો મુવા મને મનસીજ; વન શોભા ન શકું હું કહીજ
 કામે આકરી પીધી ખીજ. કા.
 સુગંધી સીતળ વાસુ મંદ; કામ ફેશાનુ વધારક કંદ
 મિત્ર મદનનો મનમથ કંદ. કા.

કમળો ખીલ્યા તળાવ ખૂળ; ગુંજે જમરા આણી હૂળ
 દુનિયાં દીમે રૂખા રૂખ
 યોપટ મેના સારસ બોલ; ટલુકા કોયલના અણુમોલ
 ટલુકે ટલુકે મુનિ મન ડોલ
 કોડ કળાઓ કામે કીધ; બેળું શરૂ કર કીધ પ્રસિદ્ધ
 ચળી નહિ શીવ સમાધી સિદ્ધ
 હાર્યો મનમથ સેન સમેત; કાપ્યો ત્યારે હૃદય નિકેત
 રામમણિ ધ્યાને શીવ સમેત

કા.

કા.

કા.

કા.

રાગ-એજ.

મનમથ કોપી કૈલાસે જતો રે. ટેક.
 પશુ પંખી નખ જલ ચલ વાસ, જૂત વૈતાલો પ્રેત પીશામ
 ટાણું જુલી બન્યાં કામદાસ મ.
 વ્યાકુલ મદને અંધા લોક, નિશિ દિન જોતાં જરા ના કોક
 કિન્નર દેવ નર દૈત્ય સશોક મ.
 કા કરે એની દશાનાં વખાણુ, નિત્યે કામદાસ એ તો અજ્ઞાણુ
 સિદ્ધ મુની જોગી વિરાગી મુળજી મ.
 એ પણુ કામાધીન થયા ખાસ, પામરની શી કરવી આશ
 કીધાં સૌને કામે ગ્રાસ મ.
 બ્રહ્મમય સચરાચર જોનાર, દેખે સૌ નારી આકાર
 અવળો વિષે થયો ફેરફાર મ.
 જગ દેખે નરનારી રૂપ, નારી નર જોતીજ અનુપ
 એ ઘડી બ્રહ્માડે તદ્રૂપ મ.

કોતુક આણું કીધું કામ, અંતરમાં ન ધરે કાઈ હામ
 ચોર્યા કામે ચિત્ત તમામ મ.
 જોની રામે કરી રખવાળ, એવા વિરલ બન્યા તે કાળ
 પહોંચ્યો કૈલાસે વિકાળ મ.
 શિવને દેખી પામ્યો શંક, સૌ સંસાર બન્યોજ નિશંક
 જીવ સૌ સુખી થયાજ અશંક મ.
 દેખી રૂપ ડર્યો મન કામ, દુર્ગમ દુઃખે જીતાય ન બામ
 રામ મણિ ગાયે શિવ ગુણ ગ્રામ મ.

રાગ-એજ.

કામે શંકરને સંતાપીયારે. ટેક
 દેખી આત્મ તરવર શાખ, તે પર બેઠો મદન મનમાખ,
 સુમન શરૂ સાંધ્યા ઝટ નિજ ચાપ. કા.
 ખેંચી કાન સુધી ધરી રીસ, તાકી માર્યા ખાસ ખવીશ,
 વાગ્યાં વિષમ શરો મન ઇશ. કા.
 સમાધિ શંભુની તે કાળ, છૂટી ક્ષોભ થયો તત્કાળ,
 ક્રોધે શાંત બન્યા વિકાળ. કા.
 આંખ ઉઘાડી દશે દિશ જોય, બેઠો સૌરભ પલ્લવ સોય,
 દેખી શિવ મન ક્રોધિત હોય. કા.
 કાપે કપ્યા કોઠો લાખ, ખોલ્યું નેણુ ત્રીજું સાક્ષાત,
 જોતાં કામ થયો બળી ખાખ. કા.
 જગમાં ભારે હાહાકાર, દેવો બધા પામ્યાજ અપાર,
 દેવો રાજ થયા સરદાર. કા.

કામનાં સુખો કરીને આદ, બોગી શોચ કરે રાસ્યાદ,
નવ તેને કાષ્ટ આપે દાદ. કા.

સાધક બોગી દુસ્મન આશ, આતાં પામ્યાં શાંતિ આસ,
રાતી રતી ગર્ભ શંકર પાસ. કા.

દેખી અમળાનો કલ્પાંત, બોલ્યા કણ્ઠથી શિવ સાંત,
નામ અનંગ થશે તવ કાન્ત. કા.

પતિ તવ કૃષ્ણ તનય થાશેજ, આશુતોષ બોલ્યા ઝટ એજ,
રામ મણિ શિવ ગુણ ગાયે તેજ. કા.

રાગ-બહાલો મારો સાચાનો ૦

ભગવતની ભકિત રહેલી રામ, પણ કાષ્ટને મળતી,
દીલનાં દુઃખડાં દે ઢેલી, રામ, પણ કાષ્ટને મળતી, ટેક.

સુખકારક શાંતિ આપે, જમ શીર પગ હેડે આપે,
મૃત્યુ ત્યાં થરથર કાંપે, રામ, પણ ૦

સતસંગ વિના નથી મળતી, અંતર ગાંઠો નથી ગળતી,
નથી ટેવ કુટેવો ટળતી, રામ, પણ ૦

જો કૃપા હરિની થાયે, સતસંગ મળી ઝટ જાયે,
તેથી હરિ ગુણ ગવાયે, રામ, પણ ૦

ગુણ ગાતાં પ્રીતિ આતી, તેથી ભવભીતિ જાતી,
આનંદે હુલસે જાતી, રામ, પણ ૦

સુખ દુઃખ સરખાં સમજાયે, બોદાદિક દૂર પળાયે,
સમતા ઉરમાં ઉલરાયે, રામ, પણ ૦

અપમાન માન સમ બાણી, જગ ફાંસી ત્રાડે પ્રાણી,
 એ ભકતોની એ બાણી, શ્રામ, પશુ૦
 મળે સંત પ્રતાપે શાંતિ, ભાગે ભલભાગની શાંતિ,
 તન મનની ખુલ્લે કાંતિ, શ્રામ, પશુ૦
 અણી રામ સંતસમ માની, જીવ રાખ હમારૂં આ દાની,
 દીનતા ધર તજી આદાની, રામ, પશુ૦

રાગ, સવૈયા.

નિંદક બાપ પ્રતાપ વડે મહાદાદ પુગ્યો પ્રભુ ધામ ધડાકે,
 નિંદક માત પ્રતાપ વડે ક્રુવ તીર્થ થયા હરિ ભક્ત તડાકે.
 નિંદકના જ પ્રતાપ વડે જન દાદ સુણે હરિ એક ફડાકે,
 નિંદક જો ન મળે પ્રભુ રામ ન સાંભળે રાડ સુ તોય હડાકે.
 નિંદક જેમ વધે જગમાં, હરિ ભક્ત દહી ભુત થાય વધારે,
 નિંદકની જ શીખામણુ ભક્તની ટેક કુટેવ પડેલી સુધારે.
 નિંદક હોય ન તો હરિ ભક્તની. આર્તિ ઉતાવળે કાન ન ધારે,
 નિંદક દર્શન એજ ગણું, પ્રભુરામ સુ દર્શન દેવ પધારે.
 નિંદક વાલી પ્રતાપ વડે જ સુ કંઠને રામ જડયા જોને જ્યાંથી,
 નિંદક ટોળાઓ હોત ન તો, ભલ ભક્ત તરે કહો સાધન ક્યાંથી.
 નિંદકની બલિહારી જગે જગતી, હરિદાસને લાભજ ક્યાંથી,
 નિંદક રાવણુ હોત ન તો પ્રભુરામ પદેજ વિભીષણુ ક્યાંથી.
 નિંદક શ્વાન બની કરિ આગળ. ભાટનો વેષ ભલોજ ભગવે,
 નિંદક માખી રવડપ થઈ હરિ ભક્તની આગળ ઢોલ બગવે.
 નિંદક મચ્છર રૂપ બની મહા મત્સર દાસ તણાજ તળવે,
 નિંદક ગાંઠનું ખર્ચ કરી, મણિરામ સુ ભક્તનું જાળ જાળવે.

રાગ-આધવણનો સંદેશો.

બહેલો બહેલો દીન એવો દેખાડજો
 જવ સંભવની ભ્રમણા ભાંગી જાય જો
 પૂર્ણ કૃપાથી પરમેશ્વર પેખાડ જો
 અંતરની હોળી ઝટ શીતળ થાય જો બહેલો૦
 જાયા જમને સુત સર્પે રૂપ થઈ રહે
 નાણું નર્ક સમું નજરે દેખાય જો
 દાવાજી સમ દુઃખમાં દિલકું ના દહે
 લાલચ લપટતા હુંડી લેખાય જો બહેલો૦
 લાલ અલાલ તણી ભ્રમણા તુટી પડે
 સુખ દુઃખમાં શીતળતા વ્યાપે મન જો
 વઢકારે મન કોઈ સાથે પશુ ના લડે
 લેશ ધરે પરવાર ન પડતાં તન જો બહેલો૦
 કામ ક્રોધનું વાદળ નાસે વેગળું
 લોભ રહે ના લક્ષિમનોય લગારજો
 હરિ ગુણ ગાતાં ના બેસી જાવે ગળું
 જગ રૂપ હરિની કરવી ગમે વમર જો બહેલો૦
 મોહ મમત માયા મદ મેધ મયે નહીં
 ધર્મથી આધેરે બહુ રહેવાય જો
 આપદ કાળે પશુ સ્થિર ચિત્ત રહે સહી
 તન મનનાં કળેટા સુખથી સહેવાય જો બહેલો
 ભક્તિ રસ ભરપુર ભજુડે ભાવથી
 બીમ ભય ભ્રમણા બીડ ભાઈ ભંગાય જો

રમે મણી શ્રીરામ રંગના દાવથી
રસ બસ થઇ રૂંડે રંગે રંગાય ને

બહેલો૦

રાગ-એજ,

ધુન તણી ધરણીધર ધીંગો ધારવો
દયા ખળને પડે નહીં જ્યાં ખોટ ને
પલ પલ પ્રીતે ધ્યાન ધરી સંભારવો
ત્રોડી પાડે કાટી કર્મનો કાટ ને

ધુન૦

પાપોને પરજળે પૂરા પ્રેમથી
રાંક રમાડે રાખી રૂડી રહેમ ને
વૈકુંઠ જ વસાવે વારે બહેમથી

ધુન૦

ત્રીકમજીએ તરૂંવર તાર્યાં તેમ ને
બચ્યું અગ્નિ હાથ ધરે મા જળવે
સાપ પકડતાં પણ રાખે છે માત ને
શર ખરો જે ભકતોના ભય ટાળવે
ભજવો તે ભગવાન ભલેરી ભાત ને
ભાવ તણા ભંડારો જ્યાં ભરપૂર છે
પ્રેમ દ્રષ્ટિ તો વરસે છે ચોમેર ને
સ્નેહ સુધાં લ્હાણી કરવાને શર છે

ધુન૦

કૃપા નિધિની ઉછરે ભારે લહેર ને
દેતાં દેતાં થાકે નહિં કા કાળમાં
લેવાની આશા જ્યાં છે નહીં છક ને
પ્રીત કરી જેણે કરમાં ના થાળમાં
રટવો તેને રૂઢ કરીને ટેક ને

ધુન૦

ધુન૦

એક અખંડ અને અવિનાશી આપ છે
 અજર અમર ને અણુશુદ્ધ અનામી અનંત ને
 તો પણ મરીબ સિવાયકે તેની છાપ છે
 મણી પ્રિય રામ બળે તે છે જ મહાંત ને ધુન૦

રાગ સહર.

બહારવડું નયન તો કરે છે, ઉધ્ધવજી બહારવડું નયન તો કરે છે
 હરિ ! વિરહાગ્નિમાં તનરૂં તો, બળતું બળતું એ કરે છે ઉ૦
 નિજ હિત કારણ સ્વાર્થાનિત્રે, સ્નેહની ધારા કરે છે ઉ૦
 દર્શન લાભય હઠ પકડીને, પ્રેમ પદ્મોદયમાં તરે છે ઉ૦
 રામ કૃષ્ણ મણિ રૂપ ફરીથી. દેખું તો લેશ ના કરે છે ઉ૦

રાગ સહર.

ચાલો મનાવા આવીએ, ઉધ્ધવજી ચાલો મનાવા આવીએ. ટેક.
 વ્રજ છોડી મથુરામાં આવી કુળ્લ કાનને મનાવીએ, ઉ૦
 પગ પકડી આજીજી કરીને, બેઠેને વ્રજમાં લાવીએ. ઉ૦
 કાનાની કામળી બીંજ ભારે થઈ આપણે હલકી કરાવીએ. ઉ૦
 રામ કૃષ્ણ છખી દેખી દેખી, મણિમય મોહ મચાવીએ. ઉ૦

રાગ રામનું રામનું રામનું રે.

દાળનું, દાળનું, દાળનું રે, મોહ આડવું, સમુજું નાળવું ટેક
 યોગાગ્નિથી મોહના મુળને, પેખી પુરેપુરું બાળવું રે. મોહ૦
 સહુમાં રામ રમંતે જાણી, ટંટાનું દુઃખ ઘાળવું રે. મોહ૦
 પીતાં પાણી સો મજાણેથી, સીવટ રાખી બાળવું રે. મોહ૦
 બળન કરી મણિરામ સ્વભાવે, મણિલીધું તે બાળવું રે. મોહ૦

રામ સદશ:

જાળશું જાળશું જાળશું રે, ધ્વજ અગ્નિ કને માયા જાળશું રેક
 વિરાગ જળ જ્ઞાનાગ્નિ લક્ષિત, હંડીમાં માયા ઉકારશું રે. ધ્વજ
 એજ ઉકાળાના ઉગટામાં, ચૈતન્ય કનક ઉજાળશું રે. ધ્વજ
 વિવેક જેડી ધ્વજ મેદાને, માયા દડાને ઉજાળશું રે. ધ્વજ
 જન મણીરામ લજ્જન રથ મખેસી, ત્યાની ગાડલી ઉજાળશું રે. ધ્વજ

રાગ ગઝલ.

સમજ શાણી સખી ! ચહું છું, અનુલવ આપનો લહું છું
 સહીને અંતરે રહું છું સમજની સાન આ કહું છું
 અરે ! રે! છપ્પ જે તારે, હૃદયથી ના કરે ન્યારે
 છતાં જે છપ્પને પ્યારે, હૃદયમાં રાખતો સારે
 સમજની એજ બલિહારી, સમયની એ ખરી બારી
 તજીને સ્થુળની ચારી, ખસી જ ફાવશે કારી
 વખત આ નહિ મળે નાણે, હરિ સર્વજ એ જાણે
 દરે જાગે અહો ! ટાણે, મણિ રામે બધું માણે

રાગ એજ.

ગુરૂને શિષ્ય છે બાઝા, ગુરૂ છે એક શિખરે
 સમય સેવા કરીને હા ! હૃદયમાં ધારજો ધ્યાને
 કહર શુધ્ધ પ્રેમની કરતો, વિરલનર ક્યાંક તે મળતો
 અરપતો આપ આપોયું, સુદહતામાં નહિ ચળતો
 રમામાં હોમીયું હેતે, ગુલાબે છાડીને સીમિયું
 અમર થઈ માગીયું મૃત્યુ રમાને પાલકાય-પ્રીતી

અખંડાનંદ આત્મામાં, ખલકના ખેલ લુલીજા
મણિરામે જ દ્રષ્ટાંતે, મુકીને મામ ચેતી જા.

રાગ એજ.

ગણું સુખમાં ગણું દુઃખમાં, ગણું હું રાગી કે ત્યાગી ?
ગણું હું માંગણું તુંમાં, ગણું ભોગી કે વૈરાગી ?
ગણું શું જાતિ સ્વપ્નું. સુપુત્રી કે ગણું હું શું ?
ગણું હું જ્ઞાની અજ્ઞાની, ગણું વિજ્ઞાનમય હા ! શું ?
ગણાવ્યું જે ગણીને તે, બધું ઘટતુંજ હા ! હુંમાં
લણાવ્યું જે લણીને મેં. કહે કેમે કહું તુંમાં
જગતની જાળ દંદોનાં, બળીલો સ્નેહના સત્રે
ત્રિપુટી પારના તત્ત્વે, મળી મણિરામને અત્રે

રાગ આજનો લહાવો લીલ્યે.

સખી કાલનો કાં કરો વાયદો જી, આજ ટાણું લલું છે. રેક.

મોતની વાટ કાં જોઈ બેઠા છો,

તરવા ત્રિવેણી આજ ગાયદોજી.

આજો

અંતે આ માનની આશે રહો કાં ?

હમણાં ગરીબને સ્થાય દોજી.

આજો

કાલને કાપો ત્વરાને કુવાડે,

કામ કરો હાલ એજ કાયદોજી.

આજો

કાળ મુખ કાલનું બાળીને આજે

ભળે રામ મણિ ખરો કાયદોજી.

આજો

રાગ હરીગીત છંદ.

શુભ પુર્વ ઉર્વી ઉર વિચ, સૌરાષ્ટ્ર દેશો શોભતું
 બલ ગીર જંગલ ધન ઘટાળું, દેખતાં દીલ લોભતું.
 ઘણી ઘાડો ઝાડો સુવાડી પહાડો, વિશ્વ માળીએ રચી
 સુ અઢાર ભાર વનસ્પતિ, ફળ ફુલથી રહીછે લચી.
 સૌંદર્યતા સૃષ્ટિ તણી ધરણી ઘણી કૌશલ્યતા
 પરખવતી હરખાવતી બતલાવતી જન અદ્વયતા.
 પશુ પક્ષી કલરવ મધુરમાં, ગંભીર ગાળે કેશરી
 કલ્લોલ કરતી ધમકતી ને છલકતી વ્હેતી સરી.
 ને કલ્લીલ લલિત સુપલ્લવિત, ફળીત વન ખીરાજતાં
 તલસ્વાથી તુળશી સ્યામ જળનાં તપ્ત કુડો રાજતા
 ચોપાસ ગિરીવર ખાસ, દિવ્ય પ્રકાશ વાસ વિશાળ એ
 નગ ગગન ચુંખીત સુંગ રંગ, અભંગ સંગ રસાળતો.
 ગિરિ શિખર પર કુદે વિહંગમ, મીઠડા ટહુકા કરી.
 ગંભીર ગાળે ખીણુશ્રાં, ધન નાદ કરતાં કરિ અરી
 ચહુ પાસ વર્ત માળમાં, સુવિશાળ મેદાને અહો !
 આશ્રમ અનુપમ દીપતો, તલ સ્વામીનો સુંદર મહા.
 એ આશ્રમે ચો બાળુએ, યાત્રાળુ કાળે વિસલતી
 શુભ ધર્મશાળા શોભતી, સગવડ ભરીને ભલકતી.
 તે મધ્યમાં તલ સ્વામીનું, મંદીર સુંદર દીપતું,
 ખારસ સમા આરસ જડેલું, દિવ્યતામાં વિલસતું.
 મંદીર અંદર કંદરાશા, ગર્ભ રૂપ આ ગારમાં
 નિજ લુવનમાં જ ખિરાજતા, પ્રભુ અગ્રણ્ય સચ્ચાકારમાં,

ઉત્તમ ચતુર્ભુજ દિવ્ય મૂર્તિને સ્વયંભૂ રૂપ એ
 પ્રકટયા જગત દિત હેતુ હા ! પ્રહ્લાદ કેરા ભૂગ એ.
 ધન સ્યામતા શુભ સ્વામીની, ઝલકે જ જ્યોતિ તેજની
 મુખ કમળ લોચન કંજ પંકજ, પદ અને કર જલ જની.
 છે પીત અંબર પીત વાદા, ઉપરણો પણ પીત હા !
 સુ વિશાળ માળ સુવનજની, જોનાર જનની ચિત હા.
 કર પદ કડીને કંઠ કણે, દિવ્ય આભુપણ ધર્યાં
 શ્રી અંગ શોભાઆગળે, ભુપણ બધાં ઝાંખા ઠર્યા.
 જન શત્રુ સંહારક સુ દર્શન, ચક્ર ધાર્યું શામળે.
 મહી કર ગદા જન વૈરી દળનાં, છુંદવા શીર આમળે.
 નિજ ભકત ઉધ ઉડાડવા, શુભ દિવ્ય શંખ ગજવતા.
 ને કમળકર નિજ દાસ શિરપર, રાખી દુષ્ટ મુગ્ધવતા.
 કરણાળુ કેશવ હા ! કૃપાળુ, રંક રંજન રાજ એ
 હા ! દીનબંધુ ! પતિત પાવન, છે ગરીબ નિવાજ તે.
 એ અગુણ સગુણાકાર ગુણ આગાર દિવ્ય દિદારમાં
 હારે મતિ વાણી પુગે ના, અપર પરના પારમાં.
 ભાચારમાંની હારણું, પાર અહમ્મદમાં
 મહિરામ તુલશીસ્થાન સ્વામી પદ નમું આનંદમાં.

ગીતી.

ભુજ મુતી ભક્તિ ભૂમી, વિક્રમાદિ સંવત અમલકવ માસે
 મંગળ શુભ પ્રત્યેકે રામ મહિ તલ સ્વામી દીકા દાસે.

રાગ-સહર.

ભવમાં શું ભટકો છો રે, આ ઓચિંતું આવ્યું આણું,
 આ ઝટપટનું આવ્યું આણું,
 આ મૃત્યુનું આવ્યું આણું, ભવમાં. ટેક
 બાપ બિછાને બહાર કરી, ઓશકિ મુક્યું જાણું,
 પરવાર્યો નદિ પાથરતાં તું, વાર્ધ ગયું છે વાણું ભવમાં.
 બોજન ભાતે ભાત બનાવ્યાં, ખાસ કરીને ખાણું,
 જમનાં તેડાં અચબુચ આવ્યાં, ભર્યું રહ્યું છે ભાણું. ભવમાં.
 ભરી ભરી કાઠારે કાંર્યું, ખુલ્લું રહી ગયું શાણું,
 કેમ કરી કાઠાર ભરાશે, કરશે ક્યાંથી લ્હાણું. ભવમાં.
 પીઠે રંગે રાખ્યો મનવા, જાણે ખાણું રાણું,
 પરખાણી ચાખ્યે લીંબોળી, હસવા સાથે હાણું. ભવમાં.
 ખેલ બધા ખોટા ખર તારા, ત્રુટે જો બહુ તાણું,
 દાસ પ્રભુ મન ભાવ ધરીને, ગા ગોવિંદ ગુણ ગાણું. ભવમાં.

રાગ-સહર.

નહિ કોઇ જગ દાતાર દાનદીધામાં જાણે,
 જાણી પરની પીડા પિજાણે નહિ. ટેક
 કોઇ કરતા કીર્તી ને કાળે કોઇ હું પદ ખુબ આણે,
 મેળવવાને માન ધણાએ, દોડે દાણે દાણે નહિ
 ચરસીમાં ચડી ચાલે, ગર્વ ધરી જશ ગાણે,
 મ્હાઈ સૌથી માંડે એવી, મનમાં મોટપ માણે નહિ.

પક્ષાપક્ષી પુન્ય કર્યામાં પક્ષ પોતાની તાણે,
 ગરીબને ઝોઝારા જાણી, પદ મારે લઈ પાણે. નહિ
 દાનેશ્વર રઘુ વંશી રાગ, એકજ વેદ વખાણે,
 પ્રભુ રંકીક પરખીને મોળ આપી રામજી રાણે. નહિ

અવધુત મિલન સ્મૃતિ.

ગઝલ.

ગગન મંડળપ્રકાશિત હા ! નુરે ઝલક સકળ દુનિયાં,
 શશિતારા પડ્યા ઝાંખા, રવિ પૂર્વે ઉગ્યો અગતો.
 અદા કલીની બગીચામાં, ખરી માશુક સમી આપે,
 સુ શોભિત જંગલેશુભ્રે, સજક ઝલકાટ વિલસેલો.
 વળી વન વૃક્ષની શાખા, ખરા સીતાર રૂપેને,
 હવા પશ્ચિમની હાલે, બળવે અંગુઠી રૂપે.
 ઝુલે સહુ આડ મસ્તીમાં, ભજનની તાન ઉડાવે,
 દિગ્ગે ગાતાં મધુરાં હા ! ગીતડિયાં શર્મદા પરિને.
 લીલુડા ધાસની આપે, બિછાવી શેતરંજીઓ,
 ચિત્તાકર્ષક અહા ! લીલા, ગહન ગોવિંદની વિશ્વે,
 ગિરિ ગિરિનારની શોભા, નિહાળી ચિત્ત ખેચાતું,
 હવાની લહેર શીતળને, સુગંધી મંદ આવે છે.
 ઝરે ઝરણાં શીતળ નીરે, શુદ્ધ ત્યાં એક શોભિતી,
 નજીક જઈ કાઠ ટાણામાં, ઉભો હા ! સૂર્ય એકાકી.
 દીકા કે યોગીરાજને, હરિમાંને પ્રિતે પ્રજામ્બો,
 અહા ! શું ભાવ્ય મારાં કે, દિદારે પામિયો અર્થિયાં.

જટામાં રાખ ધાલીતી, વિભુતી તનપરે ચોળી,
હતું ત્યાં રાખનું ખીસ્તર, વળી એ રાખનું વસ્તર.
હતી લગોટી વાનીની, ધુંટણ સુધી લટકતીતી,
બધી સામગ્રી એ રાખે, કરીતી પૂર્ણ યોગીની.
ખલકથી વેગળો યોગી, ખરો એ મસ્ત દિવાનો,
નયમનાં મસ્તી છવરાઈ, કરી આસન સહજ બેઠો.
નજીક જતાં મળ્યાં નયનો, પ્રણામો સપ્ત કીધ મૂર્ખ,
જુઝાવ્યું શીશ કદમોમાં, દીધી આશીષ યોગીઓ.
કરી આંખો ઊંચી મસ્તે, ચલાવી મૂર્ખથી વાત

યોગી:—નકામો બાપુ ! જોગીને, કરે હેરાન કાં આવી ?
આહિં વનવાસી હું પાંખી, ચહે જાળે ફસાવા તું ?
ન ઝગડા દાળ રોડીનાં, ન હાથી અશ્વના કિવાં
કુકુંબની કાશ કે એવું, કશું શુભવા નથી પરવા
અમસ્તું એ શુભાવીને મગજ કાં મુકત પકવે છે ?
મમત માયા મૂકી મેતો, જગત નગરેથી મોં ફેરવ્યું
બધી જો બેડી મેં કાપી, કરી તું કાં પગે લાલે ?
કરે તું ધન તણી પૂજા, પ્રિતમને હું સદા સેવું
જગાવું જ્યોતિ હું મનની, અને તું જુઝાવે કાં ?
પ્રિતમનો વાસ મમ દિલમાં, ગયું કરી મુખ મુઠ જગથી
નયન પ્રિયતમ પદે ચોંટ્યાં, તું નેત્રે હું રહ્યો દેખી ?

મુખ:—મુસાફર છું વિદેશી હું, નકામો કોષ કાં કરતા ?
અરે ! હું દર્શને આવ્યો, ન મેલું મન કરો જોગી !
નજર કાં વસ્તીથી ફેરવી ? બિરિમાં કાં ધ્યાં ડેરા ?

હરેકે મંડળી બ્યકિત, અહં દીલે હરિ ઝલકે
 મસીદે મંદારે ચર્ચે, પ્રભુ વિક્રમે છે ખાનાનાં
 ગિરિ નગરો સમુદ્રો એ, વિભુના સૌ ઉતારા છે
 બની મન ઇશ્કમાં આશક, જગે સૌંદર્યમાં મહાલે
 જલકતો પ્રેમ સિંધુ ત્યાં, જઈ દિલ આગ ભુજાવો
 ખાલે કળિ દિલ ત્યાં રંગે, -હરેક હા ! મળે મોહન !
 ધૂણી ધીખાવળે ચૌટે, બળવો શંખ શહેરોમાં
 ઉઠો અમથા દરિમાં શું, પડ્યા ગિરિમાંજ ગોંધાઇ ?
 અમસ્તો કાળ શું ગાળો ? કરો જગ ઝાંખી ત્યાં ચાલો !

યોગી:-અપટણી વાતુ એ બાપુ ! અરે ! કાં ? યોગી ફાસલાવો ?
 મહેનતથી અગન ઠારી, ન ઘી તું હોમ તેમાં બા !
 જમે ઝાઝોજ હોકારો, રિપુ ખટ જોરમાં ધૂમે
 વળી ખૂબ ચોર દુનિયામાં, મસ્ત તો જંગલે સારા
 વિષયની વાટ વિચેને, વને આત્મિયતા બળકે
 અનેકત્વે ભયું જગ ને, વને આત્મૈક્યતા વિકસે
 ફળો ધન વૃક્ષનાં ખાતાં, ભુજાવું પ્યાસ ચશ્માંમાં
 ન સંજ્ઞાદારમાં જતો, પ્રજાની લેશ ના પરવા !
 શિરે આકાશ મંડળ ને, ભુમી બીસ્તર નરમ સોંધું
 દિવસમાં સુર્યનું મંડળ, સભા રાતેજ તારાની
 ઝઝૂમે ધન ધમડો જ્યાં, જમાવે રંગ મસ્તીના
 ઝરા તંબુર બજાવે ને, હવા મદ્દહાર ગાયે છે
 ધણાં પંખી ગીતાં ગાઇ, મિત્રમ સંદેશ સંભળાવે

અનુપ રૂપ કુલ ફળ પાનો, સહુ મળીને બતાવે છે.
 ધરે તું ધ્યાન પોરો બા ! વિસામો છેક વિક્રો બા.
 પથ્થરનું ધર તને બુદ્ધો, પ્રિતમથી પાડનાર છે.
 અને વળી હાડ આમેથી, મદેલી મોહમય માયા
 બૂલાવે છે જ મોહનને, સમજ મન મૂર્ખ ભરમાયા !
 લગાવો મન તને ધનમાં, પ્રિતમ દિલથી બુલાવો છે.
 ફસીને લોભ લાલચમાં, મણી ખોતાજ માટીમાં
 ફરી ફરી આવતી જાતી, અહા ! દૌલત અને ધન તો
 અરે ! આ ફાની દુનયાં તો, ખરેખર રામ કહાણી છે.
 તુફાની ફાની આ જગ છે, હરિ છે એક શાશ્વત હા !
 ન બૂલી જ કુલાગી તું, બળરૂ આજ માયાની
 કહીને આમ યોગીએ, શિરે કર મુર્ખને દીધો
 ખુલ્લાં દિલ નેત્ર ને વિલસ્યો, સ્વયં આત્મા અવિનાશી
 ઝલક ક્ષણ એક હા ! આપી, વળાવ્યો ગંડુને જગમાં
 કેહેલું યોગીનું દીકું, ભર્યો જગે રોગ રગ રગમાં
 હવે ક્યાં જાઉં ક્યાં ગોતું ? જડે ક્યાં એ અરે ! જોગી
 ન સૂઝે નાજ સમજતું, વિચારા બિંધ કુબે મનકું
 રમંતા રામનું નામે, દીધેલું હા ! મણિ હૈયે
 ધરી હું આથકું હાવાં, થજો થાનાર હોયે તે

ગજલ

મમ જાન ! તું પરે આ કુરબાન બાંધી આ છે,
 નાદાન બાળકીને, શું જાદુ તે કરેલું
 પાગલ બની પઝાડી, ફરતી ફરે સદાયે

પૂજ્ય સ્મૃતિ તારી દેવી, ડોહા નિશા વિષે હું
તું મસ્તાજ પ્યારો, કરવી શુભામી તારી
નાબુક નાજનીની કર આશ પૂર્ણે પ્યારા !
એ અર્જ ગર્જ એ છે, ના દર્જ નાણું દુશ્શ
મણિરામમાં મિલાવો, પોકાર એજ પાડું

એજ

તું દાર કાળજની, તું હાર છે ગળાનો
મમ ચશ્મનો સિતારો, તું જન છે જીગરનો
શરિતાજ દેહ મનનો, માલીક તુંજ મોઢો
ખિદમત રાત દિનની, તારી ઉઠાવું વહાલા !
મમ પ્રેમ નાવ તારા, વિશ્વાસમાં હંકાર્યું
કર પાર કે ડૂબાવે, તારી ખરી સતા છે
શું જોલું કે શું જોલું, સમજું ન લેશ ઘેલી
મણિમાં મિલાવ રામા, હા ! એ પુકાર મારો

એજ

પરવાહ મારી તુજને, નથી એજ આજ જમરું
પરવાહ તું કરે કાં ? તું મસ્ત સ્વાત્મ બળમાં
પણુ એ ધમંડી પ્યારા ! તન પાછળેજ લોંડી
મારા સમી ફરે કા ? જે જે વિચારી દિલમાં
નકટાઈ તારી જાણી, દિલ કાણુ ફાક બાળે
જરી આંખ જોલી જે જે ! આ અર્જ કાણુ કરતું ?
મમ સમ મળે ન તુજને, તું સમ જડે ન મુજને
મન એ વિચારી વહાલ, મણિરામમાં મિલાવો

એજ.

સૌંદર્ય તારૂં સાચું, પણ અંશ કુંય તારો
 મહોત્પત વિચાર જૂની. કાં જૂલમાં લમે છે
 તવ દિલમાં દળુ, તું બાણને હશે તે
 મમ દિલમાં પ્રિતિનું, બોયેલ બીજ તારૂં
 જીવ જોખમે ઉછેરૂં, ખાતર જળે સિંચુને
 ફળ ફૂલનીજ આશા, રાખી અમર થશું હા !
 ભારી ઉમેદવારી, તારી દયાળુતાની
 સફળા કરીજ દધને, મણિ રામમાં મિલાવા

એજ.

બહુ મલ્લ તેંજ માર્યો, તેથી થયુંજ શું છે ?
 મલ્લી મળી ન આવી, પ્રભુ ગર્વ શુંજ રાખે ?
 તુંથી કંઈ અનેરા છેકે ન મલ્લ વિશ્વે
 આ ખેલમાં તું દેખે, એ આશ એક મારી
 ન્યાં આવશેજ ટાણું મર્દાનગી બતાવું
 મમ દાવ પેચ જોજે, રેશમ સમો બનાવું
 સામર્થ્ય સમજી જઈને, મંજુર અર્જ કર આ
 વિભુ ! હે ! દયા ધના તું, મણિરામમાં મિલાવે,

એજ.

ધનુ બાણ ઝોંટી લેશું, નહિ દાદ લેશ દેશું
 વળશુંજ પૂગી પ્યારા ! એ માનકો જ સાચું
 તલ શક્તિ એજ શક્તિ, અનુરક્તિ એજ ભક્તિ
 બદ્ધ પૂતથીની, જમનાથ તુંય જોજે

હા રાખીને ઉભો તું, શું કાયદો કમાશે ?
તું મદદ ક્યાંથી જાગ્યો ? ભ્રમણા ભરી મગજમાં
સહુ તૂટશે તુમાખી, નહિ આ ઝડપ ખમાશે
કુકા પતાવી ટંટા, મણિરામમાં મિલાવો

રાગ-આવો આવો પંચારો

ભલે આન્યાં ! અણુમોલાં પરાણાં આ ગામ
સ્વાગત સુ સ્નેહનું સ્વિકારજો. ટેક.

સદ કામ કરો હર્ષથી ખેરાતનાં
મૂલ આંકે કો ? આપ ઝવેરાતનાં
ધન્યવાદે ગામડિયાં વધાવતાં તમામ. સ્વા૦
સ્વયં સતોષ સુગુણ વડે શોભતાં
ધર્મ મંદીરના આલ થોભ મોભલાં
ચર્ચુરજથી પવિત્ર કર્યા આજે અમ ધામ. સ્વા૦
મંગ રંગ જંગી સ્નેહ સુધા તાંજુલી
વડે રંગાં કરણથી કુડાં કાં લુલી
ગાંડાં ઘેલાં સત્કાર કરે શુંજ ? વેણાં વામ. સ્વા૦
પ્રાણ મિયતમ સૌ આપ હા ! પરાણલાં
જડે જગતે જરી ન જોનાં જોડલાં
ગણી પોતાનાં અમને કીધાં સનાથ આમ સ્વા૦
સદાવૃતના આધાર રૂપ સાધ્વિઓ !
ભગ્ને દેવ કરો સેવને બળું જીવો
અર્ધદા પ્રસન્ન તમપરે રહોજ મણિરામ. સ્વા૦

રાય-પગ ચમકયે.

જગર ભગ્યુંદે જીવન જોવા સારૂ,
આંખ ખેંચીને જોઉં, આંખ ટાળીને જોઉં, ધાંખ ધારીને જોઉં. ૭૦
વૃત્તિ આસુરીદે જોવા ટાણે વિદ્યો નાંખતી,
વિદ્ય ટાળી દોડીશ, જાળ ત્રોડી દોડીશ, નેણ નેણે જોડીશ. ૭૦
વિષમ વાટેદે ઘાટે ઘાટે વેરી ઉભીયાં,
મારી શત્રુને ધાઈશ, કદિ કોથી ન કાઈશ, ખોટ લેશે ન ખાઈશ. ૭૦
ધીરજ ધારીદે ધ્યાને ધ્યાને વૃત્તિ જોડતાં,
ધીમે ધીમે પુગીશ, સ્થીરતાથી ડરીશ, મયક લેશે ન દઈશ. ૭૦
અખિલ વિશ્વેદે પ્રેમ પ્રેમી પ્રેમસ્થાન ઐક્યતા,
ભાળી ભાળી હરખીશ, શુદ્ધ ચિત્તે પરખીશ, મહિસમે નીરખીશ. ૭૦

મઝલ.

ખરી વ્રદાવટે પ્રેમે, રૂડી રીતે પુરી રહેમે;
ખરીબને આપનારાં તે, પ્રભુને. ધીરનારાં છે.
અનાથોને બચાવોને, કરીને હાથને લાગ્યા;
નિલાયે રાંકને રીઝે, પ્રભુના ધીરનારાં તે.
મુસંતોષી કરે સેવા, હૃદયને ટુકડો રાટી;
અખટ ભાતુ ગ્રહે લેજી, પ્રભુના ધીરનારાં તે.
ભલે કાલાં કદિ વેલાં, તથાપિ રામનાં બહાલાં;
સદા દિલ દાઝવાળાં એ, મહિધન ધીરનારાં તે.

જાહેર ખખર.

રામ વીજ્યા	રૂ. ૧-૧૨-૦
રામાજ્ઞા	રૂ. ૦-૩-૦
મહિરતનમ્યાળા	રૂ. ૦-૧-૦
સંગીત ગીતા....	કિંમત અમૂલ્ય.
સ્તોત્ર પટક	૧૧ ૧૧
રામ લહરિ-રહેર ૧ લી થી ૬ મી સુધી	૧૧ ૧૧
અયસ્કાન્ત	૧૧ ૧૧

મળવાનાં ડેકાણાં :-

ગ્રંથ પુસ્તકાલય નાનજી,	}	નવનિધરાય દેવચારીકર ડી.
પ્રકાશક:-રામ વીજ્યા તથા રામાજ્ઞા.		દે. બખર કમિયા.
મુ. કેશવ-(કાઠિયાવાડ)		મુ. જુનાગઢ-(કાઠિયાવાડ)

‘વસંત’ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં ચીમનલાલ દેવચારીકરે છાપ્યું.
દે. સુદીઆળ, પાનકોર નાન-અમદાવાદ.

